ሁለተኛው
የአዳምና
የሔዋን መጽሐፍ

ምዕራፍ 1

1 ሉሉዋም የቃየንን ቃል በሰማች ጊዜ አለቀሰች ወደ አባትዋና እናትዋ ሄዳ ቃየን ወንድሙን አቤልን እንደ ገደለው ነገረቻቸው።
2፤ ሁሉም በታላቅ ድምፅ ጮኹ፥ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው ፊታቸውን በጥፊ መቱ፥ በራሳቸውም ላይ ትቢያ ነስንሰው ልብሳቸውንም ቀደዱ፥ ወጥተውም አቤል ወደ ተገደለበት ደረሱ።
3 በምድርም ላይ ተኝቶ ሲታረድም አራዊትም በዙሪያው አገኙት። በዚህ ምክንያት ሲያለቅሱና ሲያለቅሱ ነበር። ከሥጋው, ከንጽሕናው የተነሣ,የ ጣፋጭ መዓዛ ሽታ ወጣ.
4 አዳምም ተሸከመው፤ እንባውም በፊቱ እየፈሰሰ። ወደ መዝገብ ቤትም ሄዶ አኖረው፥ ከሽቱና ከርቤም ጋር አቄሰለው።
5 አዳምና ሔዋንም መቶ አርባ ቀን በታላቅ ሐዘን ተቀበሩት። አቤል የአሥራ አምስት ዓመት ተኩል፣ ቃየንም የአሥራ ሰባት ዓመት ተኩል ነበረ።
6 ቃየንም የወንድሙ ልቅሶ በተፈጸመ ጊዜ እኅቱን ሉሉዋን ወስዶ አገባት፥ ከአባቱና ከእናቱም ፈቃድ ውጭ አገባት። ከልባቸውም የተነሣ ከእርስዋ ሊከለክሉት አልቻሉምና።
7 ከዚያም ከአትክልቱ ስፍራ ርቆ ወንድሙን በገደለበት ስፍራ አጠገብ ወዳለው ተራራ ግርጌ ወረደ።
8 በዚያም ስፍራ ብዙ የፍራፍሬ ዛፎችና የደን ዛፎች ነበሩ። እህቱ ልጆችን ወለደችለት፣ እነሱም በተራቸው ያንን ቦታ እስኪሞሉ ድረስ በዲግሪ ማባዛት ጀመሩ።
9 አዳምና ሔዋን ግን ከአቤል የቀብር ሥነ ሥርዓት በኋላ ሰባት ዓመት ያህል አልተሰበሰቡም። ከዚህ በኋላ ግን ሔዋን ፀነሰች; እርሷም ፀንሳ ሳለች አዳም እንዲህ አላት፡ - ነይ መባ ወስደን ለእግዚአብሔር እንሠዋው፡ መልካም ልጅም እንዲሰጠን እንለምነው በእርሱም የምንጽናናበት በጋብቻ የምንተባበረው ለአቤል እኅት።
10 ቍርባን አዘጋጁ፥ ወደ መሠዊያውም አመጡ፥ በእግዚአብሔርም ፊት አቀረቡት፥ ቍርባናቸውንም እንዲቀበልና መልካም ዘር እንዲሰጣቸው ለመኑት።
11፤ እግዚአብሔርም፡ አዳምን፡ ሰምቶ፡ መሥዋዕቱን፡ ተቀበለ። ከዚያም አዳም፣ ሔዋንና ሴት ልጃቸውም ሰገዱ ወደ ሀብት ዋሻ ወርደው በአቤል ሥጋ ፊት በቀንና በሌሊት የሚቃጠል መብራት አኖሩ።
12 አዳምና ሔዋን የምትወልድበት የሔዋን ጊዜ እስኪደርስ ድረስ መጾምና መጸለይን ቀጠሉ፤ አዳምን "በዓለት ውስጥ ወዳለው ዋሻ ልሄድና በውስጡመውለድ እወዳለሁ" ባለችው ጊዜ።
13፤ ርሱም፡- ኺድና፡ አንተን፡ ታገለግል፡ ዘንድ፡ ልጅኽን፡ ከአንተ፡ ጋራ፡ ውሰድ፡ እኔ፡ ግን፡ በልጄ፡ አቤል፡ ሬሳ፡ ፊት፡ በዚህ፡ በግምት፡ ዋሻ፡ እኖራለኹ፡ አለ።
14 ሔዋንም አዳምን ሰማች፥ እርስዋና ሴት ልጅዋም ሄዱ። አዳም ግን በዋሻ ውስጥ ብቻውን ቀረ።

ምዕራፍ 2

1 ሔዋንም በመልክና በፊቱ ያማረ ልጅን ወለደች። ውበቱ እንደ አባቱ እንደ አዳም ቆንጆ ነበረ።
2 ሔዋንም ባየችው ጊዜ ተጽናናች፥ በዋሻውም ስምንት ቀን ተቀመጠች። መጥቶ ሕፃኑን አይቶ ስሙን እንዲለው ወደ አዳም ልጇን ላከች። ሴት ልጅ ግን አዳም እስኪመለስ ድረስ በወንድሟ ሬሳ አጠገብ ተቀመጠች። እሷም እንዲሁ።
3 አዳምም መጥቶ የሕፃኑን ገጽታ፣ ውበቱንና ፍጹም መልክውን ባየ ጊዜ በእርሱ ደስ ብሎት ስለ አቤልም ተጽናና። ከዚያም ሕፃኑን ሴት ብሎ ጠራው ይህም ማለት "እግዚአብሔር ጸሎቴን ሰምቶ ከመከራዬ አዳነኝ" ማለት ነው። ግን ደግሞ "ኃይል እና ጥንካሬ" ማለት ነው.
4 አዳምም ሕፃኑን ከጠራ በኋላ ወደ ሀብት ዋሻ ተመለሰ። ልጇም ወደ እናትዋ ተመለሰች።
5 ሔዋን ግን አርባ ቀን እስኪፈጸም ድረስ በዋሻዋ ውስጥ ተቀመጠች፤ ወደ አዳምም መጥታ ሕፃኑንና ልጇን ከእርስዋ ጋር ወሰደች።
6 አዳምና ሴት ልጁም በአቤል ስላዘኑት ወደ ውኃ ወንዝ ደረሱ። ሔዋንና ሕፃኑ ግን ለመንጻት ታጠቡ።
7 ተመልሰውም መባ ወስደው ወደ ተራራው ሄደው ለሕፃኑ አቀረቡለት። እግዚአብሔርም ቍርባናቸውን ተቀበለ፥ በረከቱንም በእነርሱና በልጃቸው በሴት ላይ ላከ። ወደ ሀብት ዋሻ ተመለሱ።
8 አዳምም በሕይወቱ ዘመን ሁሉ ሚስቱን ሔዋንን እንደ ገና አላወቀም፤ ወደ ፊትም ከእነርሱ ዘር አልተወለደም; ግን አምስቱ ብቻ፣ ቃየን፣ ሉሉዋ፣ አቤል፣ አክሊያ እና ሴት ብቻ።
9 ነገር ግን ሴት በቁመትና በብርታት ታየች; አጥብቀውም መጾምና መጸለይ ጀመሩ።

ምዕራፍ 3

1 አባታችን አዳም ከሚስቱ ከሔዋን ተለይቶ በሰባት ዓመት መጨረሻ ሰይጣን ከእርስዋ እንደ ተለየ ባየ ጊዜ ቀናበት። እንደገናም ከእርስዋ ጋር እንዲኖር ለማድረግ ታገል።
2 አዳምም ተነሥቶ በመዝገብ ዋሻ ላይ ወጣ። በሌሊትም በዚያ መተኛት ቀጠለ። ነገር ግን በየቀኑ ብርሃን እንደነበረው ወዲያው ወደ ዋሻው ለመጸለይ እና ከእሱ በረከትን ለመቀበል ወደ ዋሻው ወረደ.
3 በመሸም ጊዜ ወደ ዋሻው ሰገነት ወጣ ሰይጣንም እንዳያሸንፈው ፈርቶ ብቻውን ተኝቶ ነበር። እናም በዚህ ብቻ ለሰላሳ ዘጠኝ ቀናት ቀጠለ።

4 ያን ጊዜ መልካሙን ሁሉ የሚጠላ ሰይጣን አዳምን ብቻውን ሲጾምና ሲጸልይ ባየው ጊዜ በቆንጆ ሴት ተመስሎ ታየው፤ መጥታም በአርባኛው ቀን ሌሊት በፊቱ ቆማ አለችው። :--
5 "አዳም ሆይ፣ በዚህ ዋሻ ውስጥ ከቀመጥክበት ጊዜ ጀምሮ፣ ከአንተ ታላቅ ሰላም አግኝተናል፣ እናም ጸሎቶችህ ወደ እኛ ደርሰናል፣ እናም ስለ አንተ ተጽናናን።
6 "አሁን ግን፥ አዳም ሆይ፥ ለመተኛት በዋሻው ሰገነት ላይ በወጣህ ጊዜ፥ ስለ አንተ ተጠራጠርን፥ ከሔዋንም በመለየትህ ታላቅ ሐዘን ደረሰብን። ከዚያም ደግሞ፥ አንተ ስትሆን በዚህ ዋሻ ጣሪያ ላይ ጸሎትህ ፈሰሰ ልብህም ከጎን ወደ ጎን ይንከራተታል።
7 በዋሻ ውስጥ ሳለህ ጸሎትህ በእሳት እንደተሰበሰበ ሆነ ወደ እኛ ወረደ ዕረፍትም አገኘህ።
8 እኔም ደግሞ ከአንቺ ስለ ተለዩ ልጆችሽ አዝኛለሁ፤ ልጅሽም ስለ አቤል መገደል አዝኛለሁ፤ እርሱ ጻድቅ ነበርና፥ በጻድቅም ሰው ላይ ሁሉ ያዝናል።
9 ነገር ግን በሴት ልጅሽ ልጅ መወለድ ደስ ብሎኛል፤ ከጥቂት ጊዜ በኋላም ሔዋንን እጅግ አዘንኩ፥ እህቴም ናትና፤ እግዚአብሔር በአንቺ ላይ ከባድ እንቅልፍን ሰድዶ ከአጠገብሽ አውጥቶአታልና። እኔ ደግሞ ከእርስዋ ጋር ወጣሁ፤ እርሱ ግን ከአንተ ጋር አስቀምጧት፥ እኔንም ዝቅ አድርጎ አስነሣት።
10 "በእኅቴ ከአንተ ጋር ስላለችው ደስ ብሎኛል፤ እግዚአብሔር ግን አስቀድሞ ቃል ኪዳን ገብቶልኝ፦ — አዳም ወደ መዝገብ ዋሻ ሰገነት በወጣ ጊዜ፥ ከሚስቱም ከሔዋን በተለየ ጊዜ፥ አትዘኑ፡ ብሎኝ ነበር። ወደ እርሱ እልክሃለሁ፥ ከእርሱም ጋር ትጋባ፥ ሔዋንም አምስት እንደ ወለደችለት አምስት ልጆችን ትወልጃዋለህ።
11 አሁንም፥ እነሆ፥ እግዚአብሔር ለኔ የገባልኝ የተስፋ ቃል ተፈጸመ፤ ወደ አንተ ለሠርግ የላከኝ እርሱ ነውና፤ ብታገባኝ ከሔዋን ልጆች የተሻሉና የተሻሉ ልጆችን እወልድልሃለሁና።
12 ዳግመኛም አንተ ገና ወጣት ነህ፤ ወጣትነትህን በዚህ ዓለም በሐዘን አትጨርስ፤ ነገር ግን የጉብዝናህን ወራት በደስታና በደስታ አሳልፈው፤ ዕድሜህ ጥቂት ነውፈተናህም ብዙ ነውና በርታ፤ ፍጻሜበዚህ ዓለም ዘመንህ በደስታ በአንተ ደስ ይለኛል፥ አንተም ያለ ፍርሃት ከእኔ ጋር ደስ ይበልህ።
13 ተነሥተህ የአምላክህን ትእዛዝ ፈጽም፤ እርስዋም ወደ አዳም ቀረበችና አቀፈው።
14 አዳምም በእርስዋ እንዲሸነፍ ባየ ጊዜ ከእርስዋ ያድነው ዘንድ በቅን ልብ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።
15፤ እግዚአብሔርም፡ ቃሉን፡ ወደ፡ አዳም፡ እንዲህ፡ ብሎ፡ ላከ፡ እንዲህ፡ ብሎ፡ ተናገረ፡ አዳም፡ ሆይ፡ ይህ፡ መልክ፡ ለአንተ፡ አምላክ ነትና፡ ግርማና፡ ተስፋ፡ የሰጠኽ፡ ነው፡ ለአንተ፡ አይወደድም፡ ነገር፡ ግን፡ አንድ ጊዜ፡ ለአንተ፡ በምስሉ፡ ተገለጠ። ሴት፤ ሌላ ጊዜ በመልአክ አምሳል፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ ነፍስህን ለማጥፋት ብቻ ነው።
16፤ አሁንም፥ አዳም ሆይ፥ ልብህን ተረድተሃል፥ እኔ መሐሪ አምላክ እንደ ሆንሁህ ላሳይህ፥ በጎነትህንም እፈጽም ዘንድ ከእጁ ብዙ ጊዜ አድንሃለሁ። ጥፋት"

ምዕራፍ 4

1 እግዚአብሔርም ሰይጣንን በግልጥ በምስሉ እንዲገለጥ አዘዘው።
2 አዳምም ባየው ጊዜ ፈራ፥ ከማየውም የተነሣ ደነገጠ።
3 እግዚአብሔርም አዳምን እንዲህ አለው፡ — ወደዚህ ዲያብሎስ ተመልከቺ፥ ወደ ፊትም ተመልከት፥ ከብርሃንም ወደ ጨለማ፥ ከሰላምም ወደ ድካምና ወደ መከራ ያመጣህ እርሱ እንደ ሆነ እወቅ።
4 አዳም ሆይ፣ ስለ ራሱ እኔ አምላክ ነኝ ያለውን ወደ እርሱ ተመልከት። አምላክ ጥቁር ሊሆን ይችላል? እግዚአብሔር የሴትን መልክ ይይዛልን? ከእግዚአብሔር በላይ የሚበረታ አለን?እና እሱ ሊሸነፍ ይችላል?
5 "እንግዲህ አዳም ሆይ፣ እነሆ፣ በፊትህ እንደ ታሰረ፣ መሸሽም አልቻለም! ያደርግብህ ይሆናል።
6 እግዚአብሔርም ሰይጣንን ከአዳም ፊት አስወጣው እርሱም ያበረታው ልቡንም ያጽናናው ወደ መዝገብ ቤት ውረድ፥ ከሔዋንም አትለይ፥ በአንተ ውስጥ ያለውን ምኞት ሁሉ አጠፋለሁ አለው።
7ከዚያች ሰዓት ጀምሮ አዳምና ሔዋንን ለቀቃቸው፥ በእግዚአብሔርምትእዛዝ ዕረፍት አገኙ። እግዚአብሔር ግን ከአዳም ዘር ማንንም አልወደደም; ለአዳምና ለሔዋን ብቻ እንጂ።
8 አዳምም ስላዳነውና ሕማሙን ስላደረገ በእግዚአብሔር ፊት ሰገደ። ከዋሻውም በላይ ወርዶ ከሔዋን ጋር እንደ ቀድሞውአደረ።
9ከሔዋን የተለየው አርባ ቀን ይህ ተፈጸመ።

ምዕራፍ 5

1ሴት ግን የሰባት ዓመት ልጅ ሳለ መልካምንና ክፉን አውቆ በጾምና በጸሎት ጸንቶ ይኖር ነበር፥ ሌሊቱንም ሁሉ ምሕረትንና ይቅርታን ሲለምን እግዚአብሔርን አደረ።
2 ከአባቱም ይልቅ በየቀኑ መባውን ሲያቀርብ ይጾም ነበር። የእግዚአብሔርን መልአክ የሚመስል ፊት ያማረ ነበርና። ደግሞም ጥሩ ልብ ነበረው፥ የነፍሱን መልካም ባሕርያት ጠበቀ፤ ስለዚህም ዕለት ዕለት መባውን ያመጣ ነበር።
3፤ እግዚአብሔርም፡ በመሥዋዕቱ፡ ደስ፡ አለው ። እርሱ ግን በንጽሕናው ተደስቷል. እናም የእግዚአብሔርን እና የአባቱን እና እናቱን ፈቃድ በማድረግ እስከ ሰባት አመት ድረስ እንደዚህ ቀጠለ።
4 ከዚህም በኋላ ከመሠዊያው ላይ ወርዶ መሥዋዕቱን በፈጸመ ጊዜ ሰይጣን በብርሃን የበራ በመልካም መልአክ አምሳል ታየው። የብርሃን በትር በእጁ ይዞ፣ ራሱ የብርሃን መታጠቂያ ታጥቆ ነበር።

5 ሴትን በሚያምር ፈገግታ ሰላምታ ሰጠው፤
በሚያምር ቃልም ሊያታልለው ጀመረ እንዲህም
አለው፡ - “ሴት ሆይ፣ በዚህ ተራራ ለምን
ትቀመጣለህ? ሸካራማ፣ ድንጋይና አሸዋ
የተሞላበት፣ ዛፎችም በሌሉበት በእነርሱ
ላይ መልካም ፍሬ፥ መኖሪያም የሌለው ምድረ
በዳ፥ መኖሪያም የሌለበት መልካም ስፍራ
የለም።
6 ከዚህም በላይ እንዲህ አለ፡ — እኛ ግን
ከዚህች ምድር በቀር ሌላ ዓለም በሚያማምሩ
ስፍራዎች እንኖራለን፡ ዓለማችን የብርሃን
ናት፡ የእኛም ሁኔታ ከምርጦች መካከል ናት፡
ሴቶቻችን ከማንም በላይ ቆንጆዎች ናቸው፡
እና ሴት ሆይ፥ እመኝልሃለሁ። ከመካከላቸው
አንዷን ልታገባ፤ አንተ ማየት መልከ መልካም
እንደ ሆንህ አይቻለሁና፤ በዚህች ምድር ላይ
አንዲትም ጥሩ ሴት የለችም፤ ከዚህ ሌላ በዚህ
ዓለም የሚኖሩት ሁሉ አምስት ነፍሳት ብቻ
ናቸው።
7 "ነገር ግን በዓለማችን ውስጥ በጣም ብዙ
ወንዶች እና ብዙ ልጃገረዶች አሉ,ሁሉምአንዱ
ከሌላው ይልቅ ቆንጆዎች ናቸው. ስለዚህ, እኔ
ከዚህ ላነሳህ እፈልጋለሁ, ግንኙነቶቼን
አይተህ ወደምትወደውትዳር.
8 "በእኔም ትኖራለህ ሰላምም ትሆናለህ፤
እንደ እኛ ክብርና ብርሃን ትሞላለህ።
9 "በዓለማችን ትኖራለህ፤ ከዚህ ዓለምና
ከመከራዋ አርፈህ፥ ዳግመኛ አትደክምም፥
አትደክምም፥ ከእንግዲህ ወዲህ ኃጢአትን
አትሠራምና ምሕረትን አትጠይቅ። በስሜትም
አትውሰዱ።
10 እኔ የምለውን ብትሰማ፥ ከሴት ልጆቼ
አንዲቱን አግባ፤ በእኛ ዘንድ እንዲህ
ማድረጋችን ኃጢአት የለምና፥ እንደ
እንስሳምምኞት አይቆጠርም።
11 በዓለማችን አምላክ የለንም፤ ነገር ግን
ሁላችን አማልክት ነን፤ ሁላችን የብርሃኖች
ነን፣ ሰማያዊዎች፣ ኃያላን፣ ብርቱዎችና
የከበሩ ነን።

ምዕራፍ 6

1 ሴትም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ተገረመ፥
ልቡንም ወደ ሰይጣን ተንኰለኛ ንግግር
አዘንብሎ፡ -አንተ ከዚህ ሌላ ዓለምተፈጠረ፥
በዚህ ዓለም ካሉት ፍጥረታትም የበለጠ
የሚያምሩ ፍጥረታት አለ ብለሃልን?
2 ሰይጣንም አለ፡ — አዎን፣ እነሆ
ሰምተኸኛል፤ ነገር ግን እነርሱንና
መንገዳቸውን በጆሮህ ገና አመሰግናቸዋለሁ።
3 ሴት ግን እንዲህ አለችው፣ “ንግግርህ
አስገረመኝ፤ የሰጠኸውምውብ መግለጫ።
4 ነገር ግን ወደ አባቴ አዳምና ወደ እናቴ
ሔዋን ሄጄ የነገርከኝን ሁሉ
እስካልነግራቸው ድረስ ዛሬ ከአንተ ጋር
ልሄድ አልችልም፤ ከአንተ ጋር እሄድ ዘንድ
ፈቃድ ቢሰጡኝምና"
5 ደግሞ ሴት እንዲህ አለች፡ — እንደ ወንድሜ
እንደ ቃየል እና እንደ አባቴ አዳም
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እንደ ተላለፈ
እንዳልጠፋ ከአባቴና ከእናቴ ፈቃድ ውጭ
ማንኛውንም ነገር ለማድረግ እፈራለሁ፡
ነገር ግን እነሆ፥ ይህን ስፍራ ታውቃለህ።
ናና ነገ እዚህ ጋር ተገናኘኝ አለው።
6 ሰይጣንም ይህን በሰማ ጊዜ ሴትን እንዲህ
አላት፣ “እኔ የነገርኩህን ለአባትህ ለአዳም
ብትነግረው፣ ከእኔ ጋር እንድትመጣ
አይፈቅድልህም።
7 ነገር ግን ስሙኝ; እኔ የነገርሁህን
ለአባትህና ለእናትህ አትንገር። ግን ዛሬ
ከእኔ ጋር ና ወደ ዓለማችን; የሚያምሩ
ነገሮችን በምታይበት እና በዚያ
ተዝናናበት፣ እናምዛሬ በልጆቼ መካከል ደስ
ይበልህ፣ እነርሱን እያየህ በደስታ
ትጠግባለህ። እና የበለጠ ደስ ይበላችሁ።
ነገም ወደዚህ ስፍራ እመልስሃለሁ። ከእኔ
ጋር ልትኖር ብትወድ ግን እንዲሁ ይሁን።
8 ሴትም መለሰች፡ — የአባቴና የእናቴ መንፈስ
በእኔ ላይ ተንጠልጥሎአል፤ አንድ ቀንም
ከእነርሱ ከተሸሸግሁ ይሞታሉ፤
እግዚአብሔርም በእነርሱ ላይ በደል
ይደርስብኛል።
9 ቊርባኔን አቀርብ ዘንድ ወደዚህ ስፍራ
እንደ መጣሁ ባያውቁ አንዲት ሰዓት እንኳ
አይለዩኝም፥ ካልፈቀዱልኝም ወደ ሌላ ስፍራ
ልሄድ አይገባኝም። በደግነት ወደ እነርሱ
በፍጥነት እመለሳለሁና።
10 ሰይጣንም።
11 ሴት ግን እንዴት እንደ ተናገረና
እንዳልተወውባየ ጊዜ ሮጠ፥ ወደ መሠዊያውም
ወጣ፥ እጁንም ወደ እግዚአብሔር ዘረጋ፥
ከእርሱም ማዳን ፈለገ።
12 እግዚአብሔርም ቃሉን ልኮ ከእርሱ
የሸሸውን ሰይጣንን ረገመው።
13 ሴት ግን በልቡ እንዲህ እያለ ወደ መሠዊያው
ወጥቶ ነበር። "መሠዊያው የመሥዋዕቱ ስፍራ
ነው፥ እግዚአብሔርም በዚያ አለ፤ የመለኮት
እሳት ትበላዋለች፤ ሰይጣንም ሊጎዳኝ
አይችልም፥ ከዚያም አይወስደኝም።"
14፤ ሴትም፡ ከመሠዊያው፡ ወርዶ፡ ወደ፡ አባቱ
ና፡ እናቱ፡ ኼደ፥ በመንገዱም፡ ላይ፡ ድምፁን
፡ ሊሰማ፡ ናፈቀ። ጥቂት ቆይቶ ነበርና።
15 እርሱም በመልአክ አምሳል ከሰይጣን
ያጋጠመውን ይነግራቸውጀመር።
16 ነገር ግን አዳም ታሪኩን በሰማ ጊዜ ፊቱን
ሳም፥ ስለዚህም የተገለጠለት ሰይጣን
መሆኑን ነገረው፥ ስለዚህ መልአክ
አስጠነቀቀው። አዳምም ሴትን ያዘና ወደ
ሀብት ዋሻ ሄዱ በእርሱም ደስ አላቸው።
17፤ ከዚያ፡ ቀን፡ ዠምሮ፡ አዳምና፡ ሔዋን፡ ለ
መሥዋዕቱ፡ ወይም፡ ለሌላ፡ ነገር፡ ወደሚሄድ
በት፡ ቦታ፡ ከእርሱ፡ አልራቀም።
18 ሴትም የዘጠኝ ዓመት ልጅ ሳለ ይህ ምልክት
ሆነባት።

ምዕራፍ 7

1 አባታችን አዳም ሴት ፍጹም ልብ እንዳላት
ባየ ጊዜ ያገባ ዘንድ ወደደ። ጠላት ሌላ ጊዜ
ተገልጦ እንዳያሸንፈው።
2 አዳምም ልጁን ሴትን እንዲህ አለው፡ — ልጄ
ሆይ፥ እግዚአብሔር በገባልን የተስፋ ቃል
መሠረት ምድርን የሚሞሉ ልጆች

እንድትወልድልሽ የአቤልን እኅት አክሊያን
እህትሽን ብታገባ ደስ ይለኛል።
3 "ልጄ ሆይ፥ አትፍራ፥ ውርደት የለምባት፤
ጠላት እንዳያሸንፍሽ ከፍርሃት ልታገባ
እወዳለሁ። "
4 ሴት ግን ማግባት አልፈለገችም; ነገር ግን
ለአባቱና ለእናቱ በመታዘዝ አንድም ቃል
አልተናገረም።
5 አዳምም አክሊልን አገባት። ዕድሜውም
የአሥራ አምስት ዓመት ልጅ ነበር።
6 ሀያ ዓመትም በሆነ ውጊዜ ወንድ ልጅ ወለደ፤
እርሱም ሄኖስ ብሎ ጠራው። እና ከዚያም ከእሱ
ሌላ ልጆችን ወለደ.
፯ ሄኖስም አደገ፣ አግብቶ ቃይናንን ወለደ።
8 ቃይናን ደግሞ አደገ፣ አግብቶ መላልኤልን
ወለደ።
9 እነዚያ አባቶች የተወለዱት በአዳም
የሕይወት ዘመን ነው፣ እናም በዋሻ ዋሻ
አጠገብ ተቀመጡ።
10፤ የአዳምም ዕድሜ ዘጠኝ መቶ ሠላሳ ዓመት፥
የመላልኤልም ዕድሜ መቶ ሆነ። መላልኤል ግን
ካደገ በኋላ የአባታችን የአዳም ዘመን ፍጻሜ
እስኪደርስ ድረስ ጾምን፣ ጸሎትንና ድካምን
ይወድ ነበር።

ምዕራፍ 8

፩ አባታችን አዳምም ፍጻሜው እንደ ቀረበ ባየ
ጊዜ ልጁን ሴትን ጠራ፥ እርሱም በመዝገብ ዋሻ
ወደ እርሱ መጣ፥ እንዲህም አለው።
2 ሴት ሆይ፥ ልጄ ሆይ፥ ሳልሞት በረከቴን
እፈጽምባቸው ዘንድ ልጆችሽንና የልጆችሽን
ልጆች አምጪልኝ።
3 ሴትም ይህን ቃል ከአባቱ ከአዳም በሰማ ጊዜ
ከእርሱ ዘንድ ሄደ፥ እንባንም በፊቱ ላይ
አፈሰሰ፥ ልጆቹንና የልጆቹን ልጆችም
ሰብስቦ ወደ አባቱ አዳም አመጣ።
4 አባታችን አዳምም በዙሪያው ባያቸው ጊዜ
ከእነርሱ ተለይቶ ስለ ተወው አለቀሰ።
5 ሲያለቅስም ባዩት ጊዜ ሁሉም በአንድነት
አለቀሱ በግምባራቸውም ተደፉ። አባታችን
ሆይ፥ እንዴት ከእኛ ትለያለህ?ስለዚህም ብዙ
አለቀሱ፣ እና በተመሳሳይ ቃላት።
6 አባታችን አዳምም ሁሉንም ባረካቸው፥
ከባረካቸውም በኋላ ሴትን እንዲህ አላት።
7 "ሴት ልጄ ሆይ፣ ይህ ዓለም በኀዘንና በድካም
የተሞላ መሆኑን ታውቃለህ፤ እናም በእኛ ላይ
የደረሰውን ሁሉ በእርሱ ውስጥ ካለብን
ፈተናዎች ታውቃለህ። ስለዚህ አሁን በዚህ
ቃል አዝሃለሁ። ንጽህናን መጠበቅ፣ ንጹሕና
ጻድቅ መሆን፣ በአላህም መታመን፣ ወደ
ሰይጣንም ንግግር ወይም ወደ አንተ
በሚያሳይበት መገለጥ አትደገፍ።
8 ነገር ግን እኔ ዛሬ የምሰጥህን ትእዛዝ
ጠብቅ። ከዚያም ለልጅህ ለሄኖስ ስጠው።
ሄኖስም ለልጁ ቃይናን ይሰጠው; ቃይናንንም
ለልጁ መላልኤል; ይህች ትእዛዝ በልጆቻችሁ
ሁሉ ዘንድ ጸንታ ትኑር።
9 "ሴት ልጄ ሆይ፣ በሞትኩ ጊዜ ሥጋዬን ወስደህ
ከርቤ፣ እሬት፣ እና ካሳያ አፍስሰኝ፣ እናም
እግዚአብሔር ከሞት የሰጠን እነዚህ ሁሉ
ምልክቶች ባሉበት በዚህ ዋሻ ውስጥ ተወኝ
የአትክልት ቦታ.
10 "ልጄ ሆይ፣ ከዚህ በኋላ ጎርፍ ይመጣል
ፍጥረታትንም ሁሉ ያጥባል፣ እናም ስምንት
ነፍሳት ብቻ ይተዋሉ።
11 ልጄ ሆይ፥ በዚያን ጊዜ ከልጆችህ መካከል
የሚጥላቸው ሥጋዬን ከእነርሱ ጋር ከዚህ ዋሻ
ውሰዱ፤ በወሰዱትም ጊዜ ከእነርሱ ታላላቆቹ
ልጆቹን ያዝዙ። የጥፋት ውኃው እስኪታክተው
ድረስ ሰውነቴን በመርከብ ውስጥ ያኑሩ ዘንድ,
እና ከመርከቡ ይወጣሉ.
12 የዚያን ጊዜ ሥጋዬን ወስደው በምድር
መካከል ያኖራሉ፣ ከጥፋት ውኃም ከዳኑ በኋላ
ብዙም ሳይቆይ።
13 ሥጋዬ የሚቀመጥበት ስፍራ የምድር መካከል
ነውና፤ እግዚአብሔር ከዚያ ይመጣል
ዘመዶቻችንን ንም ሁሉ ያድናል።
14፤ አሁን ግን፥ ልጄ ሴት ሆይ፥ ራስህን
በሕዝብህ ላይ አኑር፥ ጠብቃቸውም፥
እግዚአብሔርንም በመፍራት ጠብቃቸው፥
በመልካምም መንገድ ምራአቸው፥ ወደ
እግዚአብሔርም እንዲጾሙ እዘዛቸው፥ እና
አድርጋቸው። እንዳያጠፋቸው ሰይጣንን
ሊሰሙት እንደማይገባ ተረዱ።
15 ደግሞም ልጆችህንና የልጆችህን ልጆች
ከቃየል ልጆች ለይ፤ ከእነዚህም ጋር ፈጽሞ
እንዳይቀላቀሉ፥ በቃላቸውና በሥራቸውም
አትቅረቡአቸው።
16 አዳምም በረከቱን በሴት እና በልጆቹ እና
በልጆቹ ልጆች ሁሉ ላይ አወረደ።
17፤ ወደ ልጁም ወደ ሴትና ወደ ሚስቱ ሔዋን
ዘወር ብሎ፡ — እግዚአብሔር ለምልክት
የሰጠንን ይህን ወርቅና ዕጣን ይህን ከርቤ
አስቀምጡት፤ በሚመጡት ወራት የጥፋት ውኃ
ይሆናልና አላቸው። ወደ መርከብ የሚገቡት
ግን ወርቁንና እጣኑን ከርቤውን ከሰውነቴ
ጋር ያኖራሉ በምድር መካከል.
18 ከብዙ ዘመን በኋላ ወርቅ፣ ዕጣኑ፣ ከርቤው
ከሰውነቴ ጋር ያሉባት ከተማ ትዘረፋለች፤
በተበላሸ ጊዜ ግን ወርቁ እጣኑና ከርቤው
ይጠበቃሉ። ከተያዘው ምርኮ ምንም
አይጠፋም፥ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ
ነገሥታት ወስደው ለእርሱ ንጉሣቸው የሚሆን
ዕጣን እስኪሰጡ ድረስ የሰማይና የምድር
አምላክ ስለ ሆነ፥ ከርቤም በሕማማቱ
ምልክት።
19 "እንዲሁም ሰይጣንንና ጠላቶቻችንን ሁሉ
ድል ለነሣበት ምልክት ነው፤ ዕጣን ከሙታን
ተለይቶ ይነሣል፣ በሰማይና በምድር ካሉት
ነገሮች ሁሉ በላይ ከፍ እንዲል ምልክት ነው፤
ከርቤም በእርሱ ምልክት ነው። መራራ ሐሞትን
ይጠጣል፤ ከሰይጣንም የገሃነመም ህመም
ይሰማዋል።
20 "እናም አሁን፣ ሴት ልጄ ሆይ፣ እነሆ፣
እግዚአብሔር የገለጠልኝን የተደበቀ ምስጢር
ገልጬልሃለሁ። ለራስህ እና ለህዝብህ
ትእዛዜን ጠብቅ። "

ምዕራፍ 9

1 አዳም ለሴት የሰጠውን ትእዛዝ በፈጸመ
ጊዜ፣ እግሮቹ ተፈቱ፣ እጆቹና እግሮቹ

ኃይላቸው ሁሉ ጠፉ፣ አፉም ዲዳ ሆነ ፣ እና አንደበቱ መናገር ፈጽሞ አቆመ። አይኑን ጨፍኖ መንፈሱን ተወ።
2 ልጆቹ ግን እንደ ሞተ ባዩ ጊዜ ወንዶችና ሴቶች ሽማግሌዎችና ጎልማሶች እያለቀሱ በላዩ ተጣሉ።
3 የአዳም ሞት በምድር ላይ ከኖረው ዘጠኝ መቶ ሠላሳ ዓመት በኋላ ሆነ ። በበርሙዴህ በአሥራ አምስተኛው ቀን፣ የፀሐይ ብርሃን ከተፈጠረ በኋላ፣ በዘጠኝ ሰዓት።
4 በተፈጠረበትና ያረፈበትም ቀን አርብ ቀን ነበረ። የሞተበትም ሰዓት ከአትክልቱ እንደ ወጣበት ጊዜ ነበረ።
5 ሴትም በደንብ አቈሰለችው፥ ከተቀደሰውም ዛፍና ከተቀደሰው ተራራ ብዙ ጣፋጭ ሽቱ አቀባችው። ሥጋውንም በዋሻው ውስጠኛው ክፍል በምስራቅ በኩል ያኑሩ; በፊቱም የሚቃጠል መቅረዝ አኖረ።
6 ልጆቹም ሲያለቅሱለት ሌሊቱንም ሁሉ እስኪነጋ ድረስ እያለቀሱለት በፊቱ ቆሙ።
፯ ከዚያም ሴትና ታላቅ ልጅ ሄኖስ፣ የሄኖስም ልጅ ቃይናን ወጡና ለእግዚአብሔር ያቀርቡ ዘንድ መልካም መባ ወሰዱ፣ አዳምም ባቀረበ ጊዜ ለእግዚአብሔር መባ ባቀረበበት መሠዊያ መጡ።
8 ሔዋን ግን፣ "መባችንን እንዲቀበል፣ የባሪያውንም የአዳምን ነፍስ በእርሱ እንዲጠብቅለትና ታርፍ ዘንድ እንድታነሣት አስቀድመን እግዚአብሔርን እስክንለምን ድረስ ቆዩ" አለቻቸው።
9 ሁሉም ተነሥተው ጸለዩ።

ምዕራፍ 10

1 ጸሎታቸውንም ከፈጸሙ በኋላ፣ የእግዚአብሔር ቃል መጣና ስለ አባታቸው አዳም አጽናናቸው።
2 ከዚህም በኋላ ለራሳቸውና ለአባታቸው መባቸውን አቀረቡ።
3 መባውንም ከፈጸሙ በኋላ የእግዚአብሔር ቃል በመካከላቸው ታላቅ ወደ ነበረው ወደ ሴት መጣ እንዲህም አለው፡ — ሴት፥ ሴት፥ ሴት ሆይ፥ ሦስት ጊዜ። ከአባትህ ጋር እንደ ነበርሁ፥ እንዲሁ ከእኔ ጋር እሆናለሁ። አባትህ፡ - ቃሌን እልካለሁ አንተንም ዘርህንም አድንሃለሁ ብሎ የገባሁት የተስፋ ቃል እስኪፈጸም ድረስ።
4 ነገር ግን አባትህ አዳምን የሰጠህን ትእዛዝ ጠብቅ። ዘርህንም ከወንድምህ ከቃየል ዘር ለይ።
5 እግዚአብሔር ምቃሉን ከሴት ወሰደ።
6 ከዚያም ሴት፣ ሔዋን እና ልጆቻቸው ከተራራው ወደ ውድ ሀብት ዋሻ ወረዱ።
7 አዳም ግን በመጀመሪያ ነፍሱ በኤደን ምድር በመዝገብ ዋሻ ውስጥ የሞተችበት። ከልጁ ከአቤል በቀር ማንም አልሞተምና ተገደለ።
8፤ የአዳምም፡ ልጆች፡ ኹሉ፡ ተነሥተው፡ ስለ፡ አባታቸው፡ አዳም፡
አለቀሱለት፥ መቶ፡ አርባ፡ ቀንም፡ ሠው፡ አቀ
ረቡለት።

ምዕራፍ 11

1 አዳምና ሔዋን ከሞቱ በኋላ ሴት ልጆቹንና የልጆቹን ልጆች ከቃየል ልጆች ለየ። ቃየንና ዘሩ ወርደው ወንድሙን አቤልን ከገደለበት በታበታች ወደ ምዕራብ ተቀመጠ።
2 ነገር ግን ሴትና ልጆቹ ከአባታቸው ከአዳም ጋር ይቀራረቡ ዘንድ በዋሻ ተራራ ላይ በሰሜን በኩል ተቀመጡ።
3 ሽማግሌውም ሴት ረጅምና ጥሩ፣ ጥሩ ነፍስና ባለ አእምሮ በሕዝቡ ራስ ፊት ቆመ። በንጽህና፣ በንስሐ እና በየዋህነት ጠበቃቸው፣ እና አንዳቸውም ወደ ቃየል ልጆች እንዲወርድ አልፈቀደም።
4 ነገር ግን ከንጽሕናቸው የተነሣ "የእግዚአብሔር ልጆች" ተብለው ተጠርተዋል እናም በወደቁት የመላእክት ሠራዊት ፈንታ ከእግዚአብሔር ጋር ነበሩ; እግዚአብሔርን እያመሰገኑ በዝማሬም ዘምሩለትና በዋሻቸው በመዝገብ ቤት።
፭፤ ሴትም በአባቱ በአዳምና በእናቱ በሔዋን ሥጋ ፊት ቆመ፥ ሌሊትና ቀንም ጸለየ፥ ለራሱና ለልጆቹም ምሕረትን ጠየቀ። እና ከልጁ ጋር አንዳንድ ጊዜ አስቸጋሪ በሆነበት ጊዜ ምክር ይሰጠው ነበር.
፮ ነገር ግን ሴትና ልጆቹ ምድራዊ ሥራን አልወደዱም፣ ነገር ግን ራሳቸውን ለሰማያዊ ነገሮች ሰጡ። ለእግዚአብሔር ከምስጋና፣ ከመዝሙርና ከመዝሙር በቀር ሌላ ሐሳብ አልነበራቸውምና ።
7 ስለዚህ እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እያከበሩ የመላእክትን ድምፅ ዘወትር ሰሙ፤ በአትክልቱ ውስጥ ወይም ከአላህ በተላኩ ጊዜ ወይም ወደ ሰማይ በሚወጡ ጊዜ።
፰ ሴት እና ልጆቹ በራሳቸው ንጽህና እነዚያን መላእክት ሰምተው አይተዋልና። ከዚያም፣ እንደገና፣ የአትክልት ስፍራው ከላያቸው ብዙም አልራቀም፣ ነገር ግን አስራ አምስት መንፈሳዊ ክንድ ብቻ ነበር ።
9 እንግዲህ አንድ መንፈሳዊ ክንድ ለሦስት ክንድ ሰው፣ በአጠቃላይ አርባ አምስት ክንድ ምላሽ ይሰጣል ።
10 ሴትና ልጆቹ ከገነት በታች ባለው ተራራ ላይ ተቀመጡ; አልዘሩም አላጨዱም; ለአካል ምንም ምግብ አልሠሩም። ስንዴ እንኳን አይደለም; ግን አቅርቦቶች ብቻ። በሚኖሩበት ተራራ ላይ የበቀለውን ፍሬ እና ጥሩ ጣዕም ያላቸውን ዛፎች በልተዋል.
11 ሴትም እንደ ታላላቆች ልጆቹ ብዙ ጊዜ በየአርባ ቀኑ ይጾም ነበር። ነፋሱ በዚያ መንገድ በነፈሰ ጊዜ የሴቲ ቤተሰብ በአትክልቱ ውስጥ ያሉትን የዛፎች ሽታ ይሸቱ ነበርና ።
12 ደስተኞች ነበሩ፥ ንጹሐን ነበሩ፥ ድንገተኛ ፍርሃት የሌለባቸው፥ ቅንዓት፥ ክፉ ሥራ፥ ጥላቻ በመካከላቸው አልነበረም። የእንስሳት ስሜት አልነበረም; በመካከላቸውም ክፉ ቃል ወይም እርግማን ከማንም አፍ አልወጣም። ክፉ ምክርም ሆነ ማጭበርበር። የዚያን ጊዜ ሰዎች ከቶ አልማሉምና፥ ነገር ግን በአስቸጋሪ ሁኔታ ሰዎች ሲምሉ በጻድቁ በአቤል ደም ማሉ።

13 ነገር ግን ልጆቻቸውንና ሴቶቻቸውን
በየዕለቱ በዋሻው ውስጥ እንዲጸሙና
እንዲጸልዩ ለልዑል አምላክም እንዲሰግዱ
አስገደዷቸው። የአባታቸውን የአዳምን ሥጋ
ባረኩ በእርሱምቀቡ።
፲፬ እናም የሴቲ መጨረሻ እስኪቀርብ ድረስ
እንዲሁ አደረጉ።

ምዕራፍ 12

፩ ጻድቁ ሴትም ልጁን ሄኖስን እና የሄኖስን
ልጅ ቃይናንን እና የቃይናንን ልጅ
መላልኤልን ጠርቶ እንዲህ አላቸው።
2 ፍጻሜዬ በቀረበ ጊዜ በመሠዊያው ላይ ስጦታ
የሚቀርብበትን ጣራ ለመሥራት እመኛለሁ።
3 ትእዛዙንም ሰምተው ሽማግሌና ሽማግሌ ወጡ፥
ደከሙበት፥ በመሠዊያውም ላይ የሚያምር
ጣሪያ ሠሩ።
፬ እናም ሴት ይህን ሲያደርግ አሰበ፣
በተራራው ላይ በልጆቹ ላይ በረከት
እንዲወርድ ነበር፤ ከመሞቱም በፊት
መሥዋዕቱን እንዲያቀርብላቸው።
5 ከዚያም የጣሪያው ግንባታ በተጠናቀቀ ጊዜ
መሥዋዕት እንዲያቀርቡ አዘዛቸው።
እነዚህንም ተግተው ሠሩ፥ ወደ አባታቸውም
ሴት አመጡአቸው፥ ወስዶ በመሠዊያው ላይ
አቀረበ። የልጆቹንም ነፍስ ይማርላቸው
ከሰይጣንም እጅ ይጠብቃቸው ዘንድ
እግዚአብሔር መሥዋዕታቸውን እንዲቀበል
ጸለየ።
6 እግዚአብሔርም መሥዋዕቱን ተቀበለ፥
በረከቱንም በእርሱና በልጆቹ ላይ ሰደደ።
ያን ጊዜም እግዚአብሔር ለሴት እንዲህ ሲል
ቃል ኪዳን ገባላቸው፡ - ለአንተና ለአባትህ
ቃል የገባሁለት ከታላቁ አምስት ቀን ተኩል
በኋላ ቃሌን እልካለሁ አንተንም ዘርህንም
አድንሃለሁ። "
7፤ ሴትና ልጆቹም የልጆቹም ልጆች ተገናኙ፥
ከመሠዊያውም ወርደው ወደ መዝገብ ዋሻ ሄዱ፤
በዚያም ጸለዩ፥ በአባታችን በአዳም ሥጋ
ባረኩ፥ ራሳቸውንም ቀቡ። ነው።
፰ ነገር ግን ሴት በቤተ መዛግብት ዋሻ ውስጥ፣
ለጥቂት ቀናት ተቀመጠች፣ እና ከዛም እስከ
ሞት ድረስ መከራን ተቀበለች።
9 የበኩር ልጁ ሄኖስ፣ ቃይናንን፣ ከልጁ፣
መላልኤል፣ የቃይናን ልጅ፣ እና የመላልኤል
ልጅ ያሬድ፣ እና የያሬድ ልጅ ሄኖክ
ከሚስቶቻቸውና ከልጆቻቸው በረከትን
ለመቀበል ወደ እርሱ መጣ። ሴት.
10 ሴትም ጸለየላቸው ባረካቸውም በአቤልም
ደም እንዲህ አለች፡ —ልጆቼ ሆይ፥ ከእናንተ
አንድ ሰው ከዚህ ቅዱስና ንጹሕ ተራራ
እንዳይወርድ እለምናችኋለሁ።
11 ከነፍሰ ገዳዩና ከኃጢአተኛው ወንድሙ
ከገደለው ከቃየል ልጆች ጋር አትተባበሩ።
ልጆቼ ሆይ፣ ወንድሙ አቤልን ስለ ገደለው
ከኃጢአቱ ሁሉ እንድንሸሽ ታውቃላችሁ።
12 ሴትም ይህን ከተናገረ በኋላ የበኵር ልጁን
ሄኖስን ባረከው፥ በአባታችንም በአዳም ሥጋ
ፊት በሕይወቱ ዘመን ሁሉ በንጽሕና
እንዲያገለግል ዘወትር አዘዘው። ከዚያም
ሴት ወደ ሠራው መሠዊያ ይሄድ ዘንድ።
በሕይወቱ ዘመን ሁሉ ሕዝቡን በጽድቅ፣
በፍርድና በንጽሕና እንዲመግብ አዘዘው።
13 ከዚያም የሴቲ እግሮች ተፈቱ; እጆቹና
እግሮቹ ሁሉንም ኃይል አጥተዋል; አፉም ዲዳ
ሆነ መናገር አልቻለም; ነፍሱንም ሰጠ፥
በዘጠኝ መቶ አሥራ ሁለተኛም ዓመቱ ማግስት
ሞተ። በአቢብ ወር በሃያ ሰባተኛው ቀን; ሄኖክ
የዚያን ጊዜ የሃያ ዓመት ወጣት ነበር።
14፤ የሴትንም፡ ሥጋ፡ አቄስለው፡ ሽቱ፡ አሹት
፥ በአባታችን፡ በአዳም፡ ሥጋ፡ በቀኝ፡ በግም
ት፡ ዋሻ፡ አኖሩት፡ አርባ፡ ቀንም፡ አዘኑለት
። ለአባታችን ለአዳም እንዳደረጉት ስጦታ
አቀረቡለት።
15 ሴት ሄኖስ ከሞተ በኋላ አባቱ እንዳዘዘው
በጽድቅና በፍርድ የመገበውን በሕዝቡ ራስ
ላይ ተነሣ።
፲፮ ነገር ግን ሄኖስ ስምንት መቶ ሀያ ዓመት
በሆነው ጊዜ ቃየን ብዙ ዘር ወለደ።
ለእንስሳት ምኞት እየተሰጡ ብዙ ጊዜ ያገቡ
ነበርና። ከተራራው በታች ያለው መሬት
በእነሱ እስኪሞላ ድረስ.

ምዕራፍ 13

1 በዚያም ወራት ከቃየል ልጆች የሆነ ዕውር
ላሜሕ ኖረ። አቱን የሚባል ልጅ ነበረው፤
ሁለቱም ብዙ ከብት ነበሯቸው።
2 ላሜሕ ግን ከደቂቀ እረኛ ጋር ይሰማሩአቸው
ዘንድ የላካቸው ልማድ ነበረው፤ እርሱም
ይጠብቃቸው ነበር። እና ማታ ወደ ቤት በገባ
ጊዜ በአያቱ እና በአባቱ በአቱን እና በእናቱ
ሐዚና ፊት አለቀሰላቸው እና እንዲህ
አላቸው፡ - “እኔ ግን እነዚያን ከብቶች
ብቻዬን ማብላት አልችልም፣ አንድም
ጥቂቶቹን እንዳይዘርፈኝ፣ ወይም ለነሱ
ስትል ግደለኝ። በቃየል ልጆች መካከል ብዙ
ዘረፋ፣ ግድያ እና ኃጢአት ነበርና።
3 ላሜሕም አዘነለት፥ እንዲህም አለ።
4 ላሜሕም ተነሥቶ ገና ከሕፃንነቱ ጀምሮ
ይጠብቀው የነበረውን ቀስት አንሥቶ ዕውር
ሳይኾን ትላልቅ ፍላጻዎችንና ለስላሳ
ድንጋዮችን ወንጭፍም ይዞ ከእረኛው ብላቴና
ጋር ወደ ሜዳ ሄደ። ራሱንም ከከብቶቹ በኋላ
አኖረ; ወጣቱ እረኛ ከብቶቹን እየተመለከተ።
እንዲሁም ላሜሕ ብዙ ቀን አደረገ።
5 ቃየንም እግዚአብሔር ጥሎታል
በመንቀጥቀጥና በድንጋጤ ከረገመው ጊዜ
ጀምሮ በአንድም ስፍራ መቀመጥና ዕረፍት
አላገኘም፤ ግን ከቦታ ቦታ ተቅበዘበዘ።
6 በተንከራተተ ጊዜ ወደ ላሜሕ ሚስቶች መጣና
ስለ እርሱ ጠየቃቸው። ከብቶች ጋር በሜዳ ነው
አሉት።
7 ቃየንም ሊፈልገው ሄደ። ወደ ሜዳም በገባ
ጊዜ እረኛው የጮኸውን ድምፅ ከብቶቹም
ከእርሱ ፊት ሲሰሙሰማ።
8 ላሜህንም። ጌታዬ ሆይ፥ ያ አውሬ ነው ወይስ
ወንበዴ ነውን? አለው።
9 ላሜሕም። በሚወጣበት ጊዜ እንዴት
እንደሚመስል አስረዳኝ አለው።
10 ላሜሕም ቀስቱን ገተረ፥ ቀስቱንም
ጫነበት፥ ድንጋይንም በወንጭፉ ላይ

አደረገው፤ ቃየንም ከአደባባይ በወጣ ጊዜ
እረኛው ላሜህን።
11 ላሜሕም ቃየንን በቀስቱ መትቶ በጎኑ
መታው። ላሜሕም በድንጋይ መታው፥
በግምባሩም ወደቀ፥ ሁለቱንም ዓይኖቹን
አንኳኳ። ቃየንም ወድቆ ሞተ።
12 ላሜሕና እረኛው ብላቴና ወደ እርሱ ቀረቡ፥
በምድርም ላይ ተኝቶ አገኙት። እረኛውም
"ጌታዬ ሆይ የገደልከው አባታችን ቃየል ነው"
አለው።
13 ላሜሕም ስለ ነገሩ አዘነ፥ ከተጸጸተበት
መራራም የተነሣ እጆቹን አጨበጨበ፥
በዘንባባውም የብላቴናውን ጭንቅላት መታው፥
እንደ ሞተም ሰው ወደቀ። ላሜሕ ግን ፍርዱን
አሰበ። እርሱም ድንጋይ አንሥቶ መታው፥
እስኪሞትምድረስ ራሱን ሰባበረ።

ምዕራፍ 14

፩ ሄኖስ የዘጠኝ መቶ ዓመት ሰው በሆነ ጊዜ
የሴት፣ የቃይናን፣ የበኵር ልጁ፣
ሚስቶቻቸውና ልጆቻቸው፣ ከእርሱም በረከትን
እየለመኑ ወደ እርሱ ተሰበሰቡ።
2 በላያቸውም ጸለየ ባረካቸውም እንዲህም ብሎ
በጻድቁ በአቤል ደም አማላቸው፡ —
ከልጆቻችሁ አንዱ ከዚህ ቅዱስ ተራራ
አይውረድ ከቃየንም ልጆች ጋር አትተባበሩ።
ነፍሰ ገዳይ"
3 ሄኖስም ልጁን ቃይናንን ጠርቶ እንዲህ
አለው፡ — ልጄ ሆይ፥ ተመልከት፥ ልብህንም
በሕዝብህ ላይ አድርግ፥ በጽድቅና
በንጽሕናም አጽናቸው፤ በአባታችን በአዳም
ሥጋ ፊት እያገለገለህ ቁምየሕይወትህ ቀናት"
4 ከዚህም በኋላ ሄኖስ ዘጠኝ መቶ ሰማንያ
አምስት ዓመት ሆኖ ዐረፈ። ቃይናንንም
አቈሰለው፥ በአባቱም በአዳም ግራ ባለው
በመዝገብ ዋሻ አኖረው። እንደ አባቶቹም
ሥርዓት መሥዋዕት አቀረበለት።

ምዕራፍ 15

፩ ሄኖስ ከሞተ በኋላ ቃይናን አባቱ
እንዳዘዘው በጽድቅና በንጽሕና በሕዝቡ ራስ
ላይ ቆመ። በአዳም ሥጋ ፊት በዋሻ ዋሻ ውስጥ
ማገልገሉን ቀጠለ።
2 ዘጠኝ መቶ አሥር ዓመትም በኖረ ጊዜ መከራና
መከራ ደረሰበት። ወደ ዕረፍቱም ሊገባ ሲል
አባቶች ሁሉ ከሚስቶቻቸውና ከልጆቻቸው ጋር
ወደ እርሱ ቀረቡ ባረካቸውም ባረካቸውም
በጻድቁ በአቤልም ደም አማላቸው እንዲህም
አላቸው። ከዚህ ቅዱስ ተራራ ውረድ፤
ከገዳዩምከቃየል ልጆች ጋር አትተባበር።
3 የበኩር ልጁ መላልኤል ይህን ትእዛዝ
ከአባቱ ተቀብሎ ባረከውና ሞተ።
4 መላልኤልም የጣፋጩን ሽቱ አቀባው፥
ከአባቶቹም ጋር በቤተ መዛግብት ዋሻ ውስጥ
አኖረው። እንደ አባቶቻቸውም ሥርዓት
መሥዋዕት አቀረቡለት።

ምዕራፍ 16

1 መላልኤልም በሕዝቡ ላይ ቆመ፥ በጽድቅና
ያለ ንጹሕም መላቸው፥ ከቃየንም ልጆች ጋር
እንዳልተገናኙ ያይ ዘንድ ይመለከታቸው
ነበር።
2 በዋሻ ውስጥም በአባታችን በአዳም ሥጋ ፊት
እየጸለየና እያገለገለ፥ ለራሱና ለሕዝቡም
ምሕረትን እግዚአብሔርን እየለመነ በዋሻ
ተቀመጠ። ስምንት መቶ ሰባ ዓመት እስኪሆነው
ድረስ ታሞ።
3 ያን ጊዜ ልጆቹ ሁሉ እርሱን ለማየት እና
በረከቱን ለመጠየቅ ከዚህ ዓለም ሳይወጣ ወደ
እርሱ ተሰበሰቡ።
4፤ መላልኤልም ተነሥቶ በአልጋው ላይ
ተቀመጠ፥ እንባውም በፊቱ እየፈሰሰ፥ ወደ
እርሱ የመጣውን ታላቅ ልጁን ያሬድን ጠራው።
5 ፊቱንም ሳም እንዲህም አለው፡ — ልጄ ያሬድ
ሆይ፥ ሕዝብህን እንድትጠብቅ በጽድቅና ያለ
ንጹሕም ትመግባቸው ዘንድ ሰማይንና ምድርን
በፈጠረው አምላክ አምልሃለሁ። ከእነርሱም
ጋር እንዳይጠፉ ከእነርሱ አንዱ ከዚህ
ከተቀደሰውተራራ ወደ ቃየል ልጆች ወረደ።
6 ልጄ ሆይ፥ ስማ፤ ከዚህ በኋላ ታላቅ ጥፋት
በዚህ ምድር ላይ በእነርሱ ምክንያት
ይመጣል፤ እግዚአብሔርም በዓለም ላይ
ይቈጣቸዋል፥ በውኃምያጠፋቸዋል።
7 "ነገር ግን ልጆችህ እንዳይሰሙህ፥ ከዚህ
ተራራም ወርደው ከቃየል ልጆች ጋር
እንደሚገናኙ፥ ከእነርሱም ጋር እንዲጠፉ
አውቃለሁ።
8 "ልጄ ሆይ! በእነርሱ ላይ ኃጢአት
እንዳትይዝብህ አስተምራቸው፥
ጠብቃቸውም። "
9 መላልኤልም ለልጁ ያሬድ እንዲህ አለው፡ —
ስሞት ገላዬን ሽቱት እና በአባቶቼ ሥጋ
አጠገብ ባለው በዋሻ ውስጥ አኑረው፤ አንተም
ከሥጋዬ አጠገብ ቆመህ ወደ እግዚአብሔር
ጸልይ፥ ተንከባከበውም። ወደ ዕረፍትም
እስክትገባ ድረስ በፊታቸውአገልግሎታችሁን
ፈጽም።
10 መላልኤልም ልጆቹን ሁሉ ባረከ። ከዚያም
በአልጋው ላይ ተኛ እንደ አባቶቹም ወደ
ዕረፍቱ ገባ።
፲፩ ነገር ግን ያሬድ አባቱ መላልኤል እንደ
ሞተ ባየ ጊዜ አለቀሰ፣ እናም አዘነ፣ እናም
አቅፎ እጆቹንና እግሮቹን ሳመ። ልጆቹም ሁሉ
እንዲሁ።
12 ልጆቹም በደንብ አሽከሉት፥ በአባቶቹም
ሬሳ አጠገብ አኖሩት። ተነሥተውም አርባ ቀን
አለቀሱለት።

ምዕራፍ 17

፩ ያሬድም የአባቱን ትእዛዝ ጠበቀ፣ እናም
እንደ አንበሳ በህዝቡ ላይ ተነሳ። በጽድቅና
በንጽሕና መግቧቸዋል, እና ያለ እርሱ ምክር
ምንም ነገር እንዳያደርጉ አዘዛቸው. ወደ
ቃየን ልጆች እንዳይሄዱ ስለ እነርሱ ፈርቶ
ነበርና።

2 ስለዚህ ደጋግሞ አዘዛቸው። እስከ ሕይወቱ
አራት መቶ ሰማንያ አምስተኛው ዓመት መጨረሻ
ድረስ እንዲሁ አደረገ።
3 እነዚህም ከተባሉት ዓመታት በኋላ ይህ
ምልክት ወደ እርሱ መጣ። ያሬድ በአባቶቹ ሥጋ
ፊት እንደ አንበሳ ቆሞ ሕዝቡን ሲጸልይና
ሲያስጠነቅቅ ሰይጣን ቀናውና ውብ መልክን
ሠራ ያሬድ ልጆቹ ያለ እርሱ ምክር ምንም
እንዲያደርጉ አይፈቅድምና።
4 ሰይጣንም በመልካሞች አምሳል ከሰላሳ
ሰራዊቱ ጋር ታየው። ሰይጣን ራሱ
በመካከላቸው ትልቁና ረጅሙ ሲሆን ጥሩ ፂም
ያለው።
፭ ከዋሻው አፍ አጠገብ ቆመው ያሬድን ከውስጡ
ጠሩት።
6 ወደ እነርሱ ወጣ፥ ብርሃንም የሞላባቸውና
የተዋቡ ሰዎች ሲመስሉ አገኛቸው።
በውበታቸውና በመልካቸው ተደነቀ; ከቃየንም
ልጆች እንዳይሆኑ በልቡ አሰበ።
7 ደግሞም በልቡ እንዲህ አለ፡ — የቃየን
ልጆች ወደዚህ ተራራ ከፍታ ላይ መውጣት
እንደማይችሉ፣ እና ከእነዚህም መካከል
አንዳቸውም ያን ያህሉ ያማረ የለም፤ እናም
በእነዚህ ሰዎች መካከል ከዘመዶቼ አንድ
ስንኳ የለም። እንግዳ መሆን አለባቸው።
፰ ያሬድም ሰላምታ ተለዋወጡ እርሱም
በመካከላቸው ያለውን ሽማግሌ እንዲህ
አለው፡ -"አባቴ ሆይ፣ በአንተ ያለውን ድንቅ
ነገር ንገረኝ፣ እናም እነዚህ ከአንተ ጋር
ያሉት እነማን እንደሆኑ ንገረኝ፣
ምክንያቱም እነሱ እኔን እንደ ባዕድ ሰዎች
ይመለከቱኛልና። ."
9 ሽማግሌውም ማልቀስ ጀመረ፥ የቀሩትም
ከእርሱ ጋር አለቀሱ። እናም ያሬድን እንዲህ
አለው፡ - "እኔ እግዚአብሔር አስቀድሞ
የፈጠረው አዳም ነኝ፣ እናም ይህ ልጄ አቤል
ነው፣ በወንድሙ በቃየል የተገደለው፣
ሰይጣንም በልቡ ገደለው።
10 "እንግዲያውስ በአቤል ፈንታ ያጽናናኝ
ዘንድ የሰጠኝን እግዚአብሔርን የለመንሁት
ልጄ ሴት ይህ ነው።
11 "እንግዲያስ ይህ ልጄ ሄኖስ ነው፥ የሴቴም
ልጅ ነው፥ ሁለተኛውም የሄኖስ ልጅ ቃይናን
ነው፥ ሁለተኛውም አባትህ የቃይናን ልጅ
መላልኤል ነው። "
፲፪ ነገር ግን ያሬድ በመልካቸውና
በሽማግሌውን ግግር እየተደነቀ ቀረ።
13 ሽማግሌውም እንዲህ አለው፡ — ልጄ ሆይ፥
አትደነቅ፤ የምንኖረው እግዚአብሔር ከዓለም
በፊት በፈጠረው ከገነት በስተ ሰሜን ባለች
አገር ነው፤ በዚያ እንድንኖር አልፈቀደም፥
ነገር ግን በገነት ውስጥ አኖረን፥ ከበታቹም
አኖረን። አሁን ትኖራላችሁ።
14 ነገር ግን በደል ከፈጸምኩ በኋላ ከውስጡ
አወጣኝ፥ በዚህ ዋሻ ውስጥ እንድኖር ተውጬ
ነበር፤ ታላቅና ከባድ መከራ ደረሰብኝ፤
ሞቴም በቀረበ ጊዜ ሕዝቡን ይጠብቅ ዘንድ
ልጄን ሴትን አዝጬዋለሁ። መልካም፤ እና ይህ
ትእዛዜ እርስ በርሳቸው እስከ ትውልዶች
ፍጻሜ ድረስ መሰጠት አለባቸው።
15 "ነገር ግን ያሬድ ሆይ፣ ልጄ ሆይ፣ አንተ
እዚህ በመከራ ውስጥ ስትኖር፣ አንተ በዚህ
በመከራ ውስጥ እንኖራለን፣ ይህም አባትህ
መላልኤል እንደነገረኝ፣ ታላቅ የጥፋት ውኃ
እንደሚመጣና ምድርን ሁሉ እንደሚሸፍን
ነገረኝ።
16 "ስለዚህ ልጄ ሆይ፥ ስለ አንተ ፈርቼ፥
ተነሣሁ፥ ልጆቼንም ከእኔ ጋር ያዝሁ፥
አንተንና ልጆችህንም ልጠይቅህ ወደዚህ
መጣሁ፤ አንተ ግን በዚህ ዋሻ ውስጥ ስታለቅስ
ቆማህ አገኘሁህ፥ ልጆችህም በዚህ
ተበትነዋል። ተራራ, በሙቀት እና በመከራ
ውስጥ.
17 "ነገር ግን ልጄ ሆይ፣ መንገዳችንን ስቶ
ወደዚህ ስንመጣ፣ ከዚህ ተራራ በታች ሌሎች
ሰዎችን አገኘን፤ እነሱም ዛፎችና ፍራፍሬ
የሞላበት፣ የሣርም ሁሉ ባሏት ምድር ላይ
ተቀምጠዋል። እንደ ገነት ነው;
18 አሁንም፥ ልጄ ሆይ፥ ምክሬን አድምጥ፥
አንተና ልጆችህም ወደ እነርሱ ውረድ፤
ካለብህም መከራ ሁሉ ታርፋለህ። ወደ እነርሱ
ባትወርድ ግን ተነሥተህ ልጆችህን ይዘህ
ከእኛ ጋር ወደ አትክልታችን ና በውብ
ምድራችን ትኖራለህ፤ አንተና ልጆችህ አሁን
ከምትሸከሙት ከዚህ መከራ ሁሉ ታርፋለህ።
፲፱ ነገር ግን ያሬድ ከሽማግሌው ይህን
ንግግር በሰማ ጊዜ ተደነቀ፥ ወዲያና ወዲህ
ሄደ፥ በዚያን ጊዜ ግን ከልጆቹ አንድ ስንኳ
አላገኘም።
20 እርሱም መልሶ ሽማግሌውን። እስከ ዛሬ
ለምን ተደበቅህ?
21 ሽማግሌውም "አባትህ ባይነግረንስ እኛ
ባናውቀውም ነበር" አለው።
፳፪ ከዚያም ያሬድ ቃሉ እውነት እንደ ሆነ
አመነ ።
23 ያ ሽማግሌም ያሬድን፣ "ለምን ተመለስክ፣
እንዲህም ሆነ?" አለው። ከአንተ ጋር
ስለሄድሁ ወደ ተናገርኸኝም ወደ እነርሱ
እንደ መውረዱ እነግረው ዘንድ ከልጆቼ
አንዱን ፈለግሁ አለ።
24 ሽማግሌውም የያሬድን ሐሳብ በሰማ ጊዜ፣
"ይህን ዓላማ ትተህ ከኛ ጋር ና፤ አገራችንን
ታያለህ፤ የምንኖርበት ምድር ብታስደስትህ
እኛና አንተ ወደዚህ ተመልሰን
እንወስዳለን። አገራችን አንተን
ካላስደሰተህ ወደ ቦታህ ትመለሳለህ።
፳፭ እናም ሽማግሌው ያሬድን ከልጆቹ አንዱ
በሌላ መንገድ ሊመክረው ሳይመጣ እንዲሄድ
ጠየቀው።
26 ያሬድም ከዋሻው ወጥቶ ከእነርሱ ጋር ሄደ።
ወደ ቃየንምልጆች ተራራ ራስ ላይ እስኪደርሱ
ድረስ አጽናኑት።
27 ሽማግሌውም ከባልንጀሮቹ አንዱን፡ —
በዋሻው አፍ የሆነ ነገር ረሳን፥ ያሬድንም
ልንለብስ ያመጣነው የተመረጠ ልብስ ነው።
28ከዚያም ከመካከላቸው አንዱን እንዲህ
አለው፡ — አንተ አንድ ሰው ተመለስ፥
እስክትመጣም ድረስ በዚህ እንጠብቅሃለን፡
ያሬድንም እንለብሳለን እርሱም እንደ እኛ
መልካም፣ መልከ መልካም እና ተስማሚ
ይሆናል። ከእኛ ጋር ወደ አገራችን ግባ"
29 ያውም ተመለሰ።

30 እርሱ ግን በቅርብ ርቀት ላይ ሳለ ሽማግሌው ጠርቶ፡ — ወጥቼ እስክነግርህ ድረስ ቆይ፡ አለው።

31 እርሱም ቆመ፥ ሽማግሌውም ወደ እርሱ ቀርቦ፡ — በዋሻው ውስጥ አንድ ነገር ረሳነው፥ በውስጡም የሚቀጣጠለውን መብራት በእርሱ ውስጥ ካሉት አካላት በላይ ማጥፋት ነው። በፍጥነት ወደ እኛ ተመለስ"

፴፪ ያኛው ሄደ፣ እናም ሽማግሌው ወደ ባልንጀሮቹ እና ወደ ያሬድ ተመለሰ። እናም ከተራራው ወረዱ፣ ያሬድም ከእነርሱ ጋር፣ በውኃም ምንጭ አጠገብ በቃየል ልጆች ቤቶች አጠገብ ቆዩ እና ጓደኛቸውን ለያሬድ ልብስ እስኪያመጣ ድረስ ጠበቁት።

33 እርሱም ሄዶ ወደ ዋሻው ተመለሰ መብራቱንም አብርቶ ወደ እነርሱ መጣና ምልክት አምጥቶ አሳያቸው። ያሬድም ባየው ጊዜ በውበቱ እና በጸጋው ተደነቀ፣ እናም ሁሉም እውነት መሆኑን በማመን በልቡ ተደሰተ።

34 በዚያም ሲቀመጡ ሦስቱ ወደ ቃየል ልጆች ቤት ገብተው። እኛና ባልንጀሮቻችን እንበላ ዘንድ በውኃ ምንጭ አጠገብ መብል ዛሬ አምጡልን አሉት።

35 የቃየንም ልጆች ባዩአቸው ጊዜ አደነቁባቸውና። ተነሥተውም አብረውአቸውን ለማየት ወደ ውኃ ምንጭ መጡ።

36 በጣም ቆንጆ ሆነው አገኟቸው፣ ስለ በታቸውም ጮኹ። ከዚያም ወንዶችንም ሴቶችንም በዙሪያቸው ሰበሰቡ።

37 ሽማግሌውም "በምድራችሁ ውስጥ እንግዶች ነን፤ ከእናንተ ጋር ራሳችንን እናዝናና ዘንድ እናንተንና ሴቶቻችሁን ጥሩ መብል አምጡልን፤ ጠጡ" አላቸው።

38 እነዚያም ሰዎች ይህን የሽማግሌውን ቃል በሰሙ ጊዜ የቃየን ልጆች እያንዳንዳቸው ሚስቱን አመጡ፥ ሌላውም ሴት ልጁን አመጣ፥ ብዙ ሴቶችም ወደ እነርሱ መጡ። እያንዳንዱ ያሬድን ለራሱ ወይም ለሚስቱ ተናገረ; ሁሉም ተመሳሰይ።

፴፱ ነገር ግን ያሬድ የሚያደርጉትን ባየ ጊዜ ነፍሱ ከእነርሱ ተሰበረች፤ ምግባቸውንና መጠጡንም አይቀምስም።

40 ሽማግሌውም ከእነርሱ ሲገለጥ ፍንጭ አይቶ፣ "አትዘን፤ እኔ ታላቁ ሽማግሌ ነኝ፣ እንዳደርግ እንደምታዪ፣ ራስህ ደግሞ እንዲሁ አድርግ" አለው።

41 ከዚያም እጆቹን ዘርግቶ ከሴቶቹ አንዷቱን ወሰደ፣ እናም አምስት ባልደረቦቹ ያሬድ እንዳደረጉት ያደርግ ዘንድ እንዲሁ አደረጉ።

42 ነገር ግን ያሬድ ስድብ ሲሰሩ ባየ ጊዜ አለቀሰ፣ እና በልቡ እንዲህ አለ፡ — አባቶቼ እንደዚህ አይነት ነገር አላደረጉም።

43 እጁንም ዘርግቶ በታላቅ ልቡና በብዙ ልቅሶ ጸለየ፥ ከእጃቸውም ያድነው ዘንድ እግዚአብሔርን ለመነ።

44 ያሬድ መጸለይ እንደጀመረ ሽማግሌው ከባልንጀሮቹ ጋር ኮበለለ፤ በጸሎት ስፍራ መቀመጥ አልቻሉምነበርና።

45 ያሬድም ዘወር አለ ነገር ግን ሊያያቸው አልቻለም፣ ነገር ግን በቃየን ልጆች መካከል ቆሞ አገኘው።

46 ከዚያም አለቀሰ፣ እንዲህም አለ፣ "አቤቱ፣ አባቶቼ ያስጠነቀቁኝን ከዚህ ዘር ጋር አታጥፋኝ፤ አሁንም፣ ጌታዬ አምላክ ሆይ፣ የተገለጡኝ አባቶቼ እንደሆኑ አስብ ነበር፤ ነገር ግን እኔ እስከማምንባቸው ድረስ በዚህ ውብ መገለጥ ያማልሉኝ ሰይጣኖች መሆናቸውን አገኛቸው።

47፤ አሁን ግን፥ አቤቱ፥ ከዚህ ዘር ታድነኝ ዘንድ እለምንሃለሁ፥ ከእነዚያም ከአጋንንት እንዳዳንከኝ፥ መልአክህን ላክ፥ ከመካከላቸውም እንዲያወጣኝ እኔ አለኝና። እኔ ከመካከላቸው የማምለጥ ኃይል አይደለሁም።

48 ያሬድም ጸሎቱን በፈጸመ ጊዜ፣ እግዚአብሔር መልአኩን በመካከላቸው ላከ፣ እርሱም ያሬድን ወስዶ በተራራው ላይ አቆመው፣ እናም መንገዱን አሳየው፣ መከረው፣ እናም ከዚያ ሄደ።

ምዕራፍ 18

፩ የያሬድ ልጆች በረከቱን ለመቀበል እና ለሚያደርጉት ነገር ሁሉ ምክሩን ለመጠየቅ ከሰዓታት ወደ እርሱ የመሄድ ልማድ ነበረው፤ የሚሠራውም ሥራ ሲኖረው ሠሩለት።

2 በዚህ ጊዜ ግን ወደ ዋሻው ውስጥ በገቡ ጊዜ ያሬድን አላገኙትም፤ ነገር ግን መብራቱ ሲጠፋ፣ የአባቶች ሥጋ ተጥሎ አገኙት፤ ድምፅም በእግዚአብሔር ኃይል መጣላቸው፤ እንዲህም የሚል ድምፅ መጣላቸው። መገለጥ ልጃችንን አሳስቶ ሊያጠፋው ወዶ፣ ልጃችንን ቃየንን እንዳጠፋው"

3 ደግሞም፣ "የሰማይና የምድር አምላክ ጌታ ሆይ፣ ልጃችንን በፊቱ ታላቅና ሐሰተኛ መገለጥ ከሠራው ከሰይጣን እጅ አድን" አሉ።

፬ ነገር ግን የያሬድ ልጆች እነዚህን ድምፆች በሰሙ ጊዜ ፈሩ፣ እናም ለአባታቸው እያለቀሱ ቆሙ፤ ያጋጠመውን አያውቁምነበርና።

5 በዚያም ቀን ፀሐይ እስክትጠልቅ ድረስ አለቀሱለት።

፮ ከዚያም ያሬድ በአሳዛኝ መልክ፣ በአእምሮ እና በአካል የተጎዳ፣ እና ከአባቶቹ አካል በመለየቱ አዝኖ መጣ።

7 ነገር ግን ወደ ዋሻው በቀረበ ጊዜ ልጆቹ አይተውት ወደ ዋሻው ቸኩለው አንገቱ ላይ አንጠልጥለው እያለቀሱ፡ - "አባት ሆይ፣ የት ነበርክ፣ ለምንስ ተውኸን? እንዳላደረግከው?" ዳግመኛም "አባት ሆይ አንተ በጠፋህ ጊዜ የአባቶቻችን ሥጋ ላይ መብራት ጠፋ ሥጋም ተጣለ ከእነርሱም ድምፅ መጣ። "

፰ ያሬድም ይህን በሰማ ጊዜ አዘነ፣ እናም ወደ ዋሻው ገባ። በዚያም ሬሳ ተጥሎ መብራቱ ጠፍቷል አባቶችም ራሳቸው ከሰይጣን እጅ እንዲያድነው ሲጸልዩ አገኙ።

9 ያሬድም በሥጋው ላይ ወድቆ አቀፋቸው እንዲህም አለ፡ -"አባቶቼ ሆይ፣ በምልጃችሁ፣ እግዚአብሔር ከሰይጣን እጅ ያድነኝ! የምሞትበት ቀን"

፲ ያን ጊዜ ሁሉም ድምጾች ቀሩ ከአባታችን ከአዳም ድምጽ በቀር፣ አንዱም ለባልንጀራው እንዲህ ሲል ያሬድን በእግዚአብሔር ኃይል

ከተናገረው፣ “ልጄ ያሬድ ሆይ፣ ስላዳነህ
ለእግዚአብሔር ስጦታን አቅርብ። ከሰይጣንም
እጅ መሥዋዕቱን በመጣህ ጊዜ እኔ
ባደረግሁበት መሠዊያ ላይ ታቀርባቸው ዘንድ
ከሰይጣን ተጠንቀቅ እኔ ግን እግዚአብሔር
ከእጁ አዳነኝ።
11 ሕዝብህን ከእርሱ እንዲጠበቁ እዘዛቸው፥
ለእግዚአብሔርም መባን ከማቅረብ አታቋርጥ።
12 የአዳምም ድምፅ ጸጥ አለ። እናም ያሬድ እና
ልጆቹ በዚህ ተደነቁ። ከዚያም አስከሬኖቹን
እንደ መጀመሪያው አኖሩ; እና ያሬድ እና ልጆቹ
ሌሊቱን ሙሉ ሲጸልዩ፣ ቀኑ እስኪነጋ ድረስ
ቆሙ።
13 ያሬድም አዳም እንዳዘዘው መባ አድርጎ
በመሠዊያው ላይ አቀረበው። ወደ መሠዊያውም
በወጣ ጊዜ ስለ መብራቱ ስለ መጥፋት ምሕረትና
ኃጢአቱን ይቅር እንዲለው ወደ እግዚአብሔር
ጸለየ።
Ī ō ከዚያም እግዚአብሔር ለያሬድ
በመሠዊያው ላይ ተገለጠለት እና እርሱንና
ልጆቹን ባረከ፣ እናም መስዋዕታቸውን
ተቀበለ። እና ያሬድ ከመሠዊያው ላይ
ከተቀደሰው እሳት ወስዶ በአዳም ሥጋ ላይ
የሚበራውን መብራት እንዲያበራ አዘዘው።

ምዕራፍ 19

1 እግዚአብሔርም ለአዳም የገባውን ቃል እንደ
ገና ገለጠለት። 5500 ዓመታትንም ገለጸለት
ወደ ምድርም የመምጣቱን ምስጢር ገለጠለት።
2፤ እግዚአብሔርም፡ ያሬድን፡ እንዲህ፡ አለው
፡ መብራቱን፡ ለማብራት፡ ከመሠዊያው፡ ያነሣ
ኸው፡ እሳት፡ በአንተ፡ ጋራ፡ ትኑር፡ ሥጋውም
እስኪደርስ፡ ከዋሻው፡ አትውጣ። የአዳም
ከውስጡ ይወጣል።
3 ነገር ግን፣ ያሬድ ሆይ፣ እሳቱን በመብራት
ውስጥ እንዲያበራ፣ እሳቱን ጠብቅ።
ትእዛዝን እስከምትቀበል ድረስ ከዋሻውም
አትውጣ እንጂ በራእይ አይታይህም።
4 "ከቃየንም ልጆች ጋር እንዳይገናኙ
መንገዳቸውንም እንዳይማሩ ሕዝብህን እንደ
ገና እዘዝ፤ እኔ ጥልንና ዓመፅን የማልወድ
አምላክ ነኝና።"
፭ እግዚአብሔርም ለያሬድ ሌሎች ብዙ
ትእዛዛትን ሰጠው እና ባረከው። ከዚያም
ቃሉን ከእርሱ ወሰደ።
፮ ከዚያም ያሬድ ከልጆቹ ጋር ቀረበ፣ እሳትም
አንሥቶ ወደ ዋሻው ወረደ፣ እናም መብራቱን
በአዳም ሥጋ ፊት አበራ። እግዚአብሔርም
እንዳዘዘው ለሕዝቡ አዘዘ።
፯ ይህም ምልክት ያሬድ በአራት መቶ ሃምሳ
ዓመቱ መጨረሻ ላይ ሆነ፤ እንደ ሌሎች ብዙ
አስደናቂ ነገሮች እኛም አንመዘግብም። እኛ
ግን ይህንን ብቻ የምንመዘግበው ለአጭር ጊዜ
እና ትረካችንን ላለማስረዘም ነው።
፰ እናም ያሬድ ልጆቹን ሰማንያ ዓመት
ያስተምራቸው ነበር፤ ነገር ግን ከዚያ በኋላ
የሰጣቸውን ትእዛዛት መተላለፍ እና ያለ እሱ
ምክር ብዙ ነገሮችን ማድረግ ጀመሩ። ከቅዱሱ
ተራራ እየወረዱ ከቃየል ልጆች ጋር በመጥፎ
ኅብረት መቀላቀል ጀመሩ።
፱ እንግዲህ የያሬድ ልጆች ወደ ቅዱሱ ተራራ
የወረዱበት ምክንያት፣ እኛ አሁን
የምንገልፅላችሁ ይህ ነው።

ምዕራፍ 20

1 ቃየንም ወደ ጨለማው ምድር ከወረደ በኋላ
ልጆቹም በዙባት፥ ቃየንንም የገደለ የዕውሩ
የላሜሕ ልጅ ጌኑን የሚባል ከእነርሱ አንዱ
ነበረ።
2 ነገር ግን ስለዚህ ሰው ሰይጣን በሕፃንነቱ
ወደ እርሱ ገባ። የተለያዩ ምቀንደ መለከት፣
የገመድ ዕቃ፣ ጸናጽልና ከበገና፣ መሰንቆ፣
መሰንቆ፣ ዋሽንት ሠራ። እና ሁልጊዜ እና
በየሰዓቱ ይጫወትባቸው ነበር.
3 በተጫወትባቸውም ጊዜ ሰይጣን ገባባቸው፥
ከመካከላቸውም ልብን የሚያደፍር የሚያምሩና
የሚያምሩ ድምፅ ተሰማ።
4፤ በዚያም፡ ላይ፡ ይጫወቱባቸው፡ ዘንድ፡ ጭፍ
ሮችን፡ ሰበሰበ። ሲጫወቱም ደስ አላቸው
እርስ በርሳቸው በኃጢአት ራሳቸውን ያቃጠሉ
እንደ እሳትም ያቃጠሉ የቃየን ልጆች ደስ
አላቸው። ሰይጣንም በልቦቻቸው ውስጥ
ከፊሉም በከፊሉ ላይ አነደፈ በመካከላቸውም
ምኞትን ጨመረ።
፭ ሰይጣንም ጌኑን ከኮም ውስጥ የሚያሰክር
መጠጥ እንዲያመጣ አስተማረ፤ እና ይህ Genun
በመጠጥ ቤቶች ውስጥ በኩባንያዎች ላይ
ኩባንያዎችን ያሰባስብ ነበር; ሁሉንም
ዓይነት ፍራፍሬዎችንና አበቦችን በእጃቸው
አመጡ; አብረውም ጠጡ።
6 ስለዚህም ይህ ወገን ኃጢአትን እጅግ
አበዛ። ደግሞም በትዕቢት አደረገ፣ እናም
የቃየንን ልጆች ያላወቁትን ሁሉ እጅግ የከፋ
ክፋት እንዲሰሩ አስተማራቸው። ከዚህ በፊት
ያላወቁትንም ብዙ ሥራ ሠራባቸው።
7 ሰይጣንም ለጌኑን እንደ ተገዙ ባየ ጊዜ፥
በነገራቸውም ሁሉ እርሱን እንደ ሰሙት፥
እጅግ ደስ አለው፥ የጌኑንም ማስተዋል
ጨመረ፥ ብረትም ወስዶ የጦር ዕቃ እስኪሠራ
ድረስ።
8 ከሰከሩም በኋላ ጥልና መግደል በመካከላቸው
በዛ። ልጆቹን በፊቱ ያረክሳቸው ዘንድ ክፉ
ነገርን ያስተምረው ዘንድ በሌላው ላይ ግፍ
አደረገ።
9 ሰዎችም እንደተሸነፉ ባዩ ጊዜ፣ እና ሌሎች
ያልተሸነፉ ባዩ ጊዜ፣ የተመቱት ወደ ጌኑን
መጡ፣ ከእርሱም ጋር ተጠለሉ፣ እናም አጋሮቹ
አደረጋቸው።
10 ኃጢአትም በመካከላቸው እጅግ በዛ። አንድ
ሰው የራሱን እህት ወይም ሴት ልጅ ወይም
እናቱን እና ሌሎችን እስኪያገባ ድረስ; ወይም
የአባቱ እኅት ሴት ልጅ ወደ ፊት ዝምድና
እንዳይፈጠር፥ ኃጢአትም የሆነውን
አላወቁም። ነገር ግን ክፉ አደረጉ፥ ምድርም
በኃጢአት ረከሰች፥ የፈጠረውንም ፈራጁ
እግዚአብሔርን አስቈጡ።
11 ነገር ግን ጌኑን ቀንደ መለከት የሚነፋና
ቀደም ብለን የጠቀስናቸውን ዕቃዎች ሁሉ
የሚዘምሩ በቡድን ሆነው በቅዱሱ ተራራ ግርጌ
ሰበሰበ። በቅዱሱ ተራራ ላይ የነበሩት የሴቴ
ልጆችም እንዲሰሙት እንዲሁ አደረጉ።

12፤ የሴትም፡ ልጆች፡ ጩኸቱን፡ በሰሙ፡ ጊዜ፡
አደነቁ፥ በጭፍራም፡ መጡ፥ በተራራውም፡ ራስ
፡ ላይ፡ ቆሙ። አንድ ዓመትም ሙሉ እንዲህ
አደረጉ።
13 በዓመቱም መጨረሻ ጌኑን በጥቂቱ እንደ
ተቀበሉት ባየ ጊዜ፣ ሰይጣን ወደ እርሱ ገባ፣
እና የተለያዩ አርአያ የሆኑ ልብሶችን
እንዲሠራ አስተማረው እና እንዴት መቀባት
እንዳለበት አስተዋወቀው። ክሪምሰን እና
ሐምራዊ እና ምን ያልሆነ.
14 ይህንም ሁሉ ያደረጉ የቃየንም ልጆች
በውበትና በሚያጌጡ ልብሶች ያበሩ ከተራራው
በታች በክብር ቀንዶችና የሚያጌጡ ልብሶች
የፈረስም እሽቅድምድም አስጸያፊ ነገር ሁሉ
አደረጉ።
15 በዚህ ጊዜ በቅዱሱ ተራራ ላይ የነበሩት
የሴቴ ልጆች በወደቁት የመላእክት ሠራዊት
ስፍራ እግዚአብሔርን አመሰገኑ። ስለዚህም
እግዚአብሔር ስለ እነርሱ እጅግ ደስ
ብሎታልና "መላእክት" ብሎ ጠራቸው።
16 ከዚህም በኋላ ወደ ፊት ትእዛዙን
አልጠበቁም ለአባቶቻቸውም የሰጣቸውን ተስፋ
አልጠበቁም። ነገር ግን ከጾማቸው
ከጸሎታቸው እና ከአባታቸው ከያሬድ ምክር
ተፈቱ። ከጠዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ
የቃየንን ልጆች ያዩ ዘንድ በተራራው ራስ ላይ
ይሰበሰቡ ነበር፤ ያደረጉትንም ያጌጡ
ልብሶቻቸውንና ጌጦቻቸውን ይመለከቱ ነበር።
17፤ የቃየልም፡ ልጆች፡ ከታች፡ ተመለከቱ፥ የ
ሴትንም፡ ልጆች፡ ጭፍራ፡ በተራራው፡ ራስ፡ ላ
ይ፡ ቆሙ። ወደ እነርሱም እንዲወርዱ
ጠሩአቸው።
18 የሴቲ ልጆች ግን ከላይ። ከዚያም የላሜህ
ልጅ ጌኑን መንገዱን አያውቁም ሲሉ ሰማ፣
እናም እንዴት እንደሚያወርዳቸው አሰበ።
19 ሰይጣንም በሌሊት ታየው፡ — ከተቀመጡበት
ተራራ የሚወርዱበት መንገድ የላቸውም፤
ነገር ግን ነገ በመጡ ጊዜ፡ — ወደ ምዕራቡ
ወገን ኑ በላቸው። ተራራ፤ ወደ ተራራው ግርጌ
የሚወርደውን የውኃ ፈሳሽ መንገድ በሁለት
ኮረብቶች መካከል ታገኛለህ፤ በዚያም ወደ
እኛ ውረድ አለው።
20 በነጋም ጊዜ ጌኑን ቀንደ መለከት ነፋ፥
እንደ ልማዱም ከተራራው በታች ከበሮ
ደበደበ። የሴቴ ልጆችም ሰምተው
እንደለመዱት መጡ።
21 ጌኑንም ከታች ሆነው፡ — ከተራራው
በምዕራብ በኩል ሂዱ፥ በዚያም መውረድ
መንገዱን ታገኛላችሁ፡ አላቸው።
22 ነገር ግን የሴቴ ልጆች ከእርሱ ይህን ቃል
በሰሙ ጊዜ የሰሙትን ሁሉ ይነግሩት ዘንድ ወደ
ያሬድ ወደ ዋሻው ተመለሱ።
23 ያሬድም በሰማ ጊዜ አዘነ፥ ምክሩን
እንደሚጥሱ ያውቅ ነበርና።
24፤ ከዚህም፡ በኋላ፡ የሴቶች፡ ልጆች፡ መቶ፡
ሰዎች፡ ተሰብስበው፡ እርስ በርሳቸው፡ — ኑ፥
ወደ ቃየል ልጆች እንውረድ፥
የሚያደርጉትንም እንይ፥ ከእነርሱም ጋር
እንዝናና፡ ተባባሉ።
፳፭ ነገር ግን ያሬድ ይህን ከመቶው ሰዎች
በሰማ ጊዜ ነፍሱ ደነገጠች እና ልቡም
አዘነች። ከዚህም በኃላ በታላቅ ደስታ
ተነሥቶ በመካከላቸው ቆሞ በጻድቁ በአቤል
ደም እንዲህ ሲል አማላቸው፡ - “ከዚህ ቅዱስና
ንጹሕ ተራራ ማንም አይውረድ አባቶቻችን
ያኖሩበት። ."
፳፮ ነገር ግን ያሬድ ቃሉን እንዳልተቀበሉ
ባየ ጊዜ እንዲህ አላቸው፡ - “እናንተ ደጋግና
ንጹሐን ቅዱሳን ልጆቼ ሆይ፣ ከዚህ
ከተቀደሰው ተራራ ስትወርዱ፣ እግዚአብሔር
ወደ እርሱ እንድትመለሱ እንደማይፈቅድላችሁ
እወቁ። ."
27 ዳግመኛም እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፡ — እኔን
ሰምተው እንዳይወርዱ በአባታችን በአዳም
ሞት በአቤልም በሴትም በሄኖስም በቃይናንም
በመላልኤልም ደም አምልያለሁ። ይህ
የተቀደሰ ተራራ ለተውህት ቅጽበት
ለሕይወትና ለምህረት ትሆናላችሁ፤
ከእንግዲህም ወዲህ የዲያብሎስ ልጆች
ተብላችሁ አትጠሩም።
28 እነርሱ ግን ቃሉን አልሰሙም።
29 ሄኖክም በዚያን ጊዜ አድጎ ነበርና
ለእግዚአብሔር ባለው ቅንዓት ተነሣ
እንዲህም አለ፡ — እናንተ የሴት ልጆች
ታናናሾችና ታላላቆች ሆይ፥ የአባቶቻችንን
ትእዛዝ ተላልፋችሁ ከውረዱ፥ ስሙኝም።
ወደዚህ ለዘላለም አትውጡ ወደዚህ ቅዱስ
ተራራ።
30 ነገር ግን በሄኖክ ላይ ተነሡ ቃሉንም
አልሰሙም፤ ነገር ግን ከቅዱሱ ተራራ ወረዱ።
31 የቃየንንም ሴቶች ልጆች በመልካቸው መልክ
በተመለከቱ ጊዜ እጃቸውና እግራቸው በቀለም
የተነከረው በፊታቸውም በጌጥ ተነቅሰው
የኃጢአት እሳት ነደደባቸው።
32 ሰይጣንም የሴትን ልጆች በቃየል ሴቶች
ልጆች ፊት ከመልካሞቹ እንዳሳያቸው፥
የቃየንም ሴቶች ልጆች እንደ ነጣቂ አራዊት
የሴትን ልጆች እንዲመኙአቸው ሰይጣን በሴት
ልጆች ፊት አጅበ አሳያቸው። ፥ የቃየንንም
ሴቶች ልጆች አስጸያፊ ነገር እስኪያደርጉ
ድረስ የሴቲ ልጆች።
፴፫ ነገር ግን በዚህ ርኩሰት ውስጥ ከወደቁ
በኋላ፣ በመጡበት መንገድ ተመለሱ፣ እናም
ወደ ቅዱስ ተራራ ለመውጣት ሞከሩ። ነገር ግን
የዚያ የተቀደሰ ተራራ ድንጋዮች በፊታቸው
የሚበሩ እሳት ነበሩና ስለዚህም አልቻሉም፤
ስለዚህም ወደ ገና መውጣት አልቻሉም።
፴፬ እናም እግዚአብሔር በእነርሱ ተቆጣ፣
እናም ከክብር ስለወረዱ፣ እና በዚህም
የራሳቸውን ንፅህና ወይም ንፅህና ስለጠፉ
ወይም ስለተዉ እና በኃጢአት ርኩሰት ውስጥ
ስለወደቁ ተጸጸተ።
35 ያን ጊዜ እግዚአብሔር ቃሉን ወደ ያሬድ
ላከ፡ - “ልጆቼ ብለህ የጠራሃቸው እነዚህ
ልጆችህ እነሆ ትእዛዜን ጥሰዋል ወደ ጥፋትና
ወደ ኃጢአት ማደሪያ ወርደዋል። ወደ ቀሩትም
እንዳይወርዱና እንዳይጠፉ መልእክተኛ ወደ
ሆነው።
፴፮ ከዚያም ያሬድ በጌታ ፊት አለቀሰ፣ እናም
ምህረትንና ይቅርታን ጠየቀ። ነገር ግን ስለ
ልጆቹ ከቅዱስ ተራራ መውረድ ይህን ቃል
ከእግዚአብሔር ከመስማት ይልቅ ነፍሱ
ከሥጋው እንድትለይ ወደደ።

37 ነገር ግን የእግዚአብሔርን ሥርዓት ተከተለ፥ ከተቀደሰውም ተራራ እንዳይወርዱ ከቃየንም ልጆች ጋር እንዳይገናኙ ሰበከላቸው።

38 እነርሱ ግን ቃሉን አልሰሙም፥ ምክሩንም አልታዘዙም።

ምዕራፍ 21

1 ከዚህም በኋላ ሌላ ወገን ተሰበሰቡ ወንድሞቻቸውንም ሊጠብቁ ሄዱ። እነርሱ ግን እንደ እነርሱ ጠፉ። ጥቂቶቹ ብቻ እስኪቀሩ ድረስም እንዲሁ ነበር፣ ከድርጅት በኋላ።

፪ ያሬድም በሐዘን ታመመ፣ እናም ሕመሙ የሚሞትበት ቀን ቀረበ።

3 ከዚያም የበኵሩን ልጁን ሄኖክን፥ የሄኖክንም ልጅ ማቱሳላን፥ የማቱሳላን ልጅ ላሜህን፥ የላሜህንም ልጅ ኖኅን ጠራ።

4 ወደ እርሱም በመጡ ጊዜ ጸለየላቸው ባረካቸውም እንዲህም አላቸው፡ — እናንተ ንጹሐን ልጆች ሆይ፥ ጻድቃን ናችሁ፥ ከዚህ ከተቀደሰው ተራራ አትውረዱ፤ እነሆ፥ ልጆቻችሁና የልጆቻችሁ ልጆች ወርደዋልና። ከዚህ የተቀደሰ ተራራ ተነሥተው በዚህ የተቀደሰ ተራራ ራሳቸውን አስጸያፊ ምኞትና የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በመተላለፍ ራቁ።

5 ነገር ግን ልጆቻችሁ ከእነርሱ የተቀበልነውን የአባቶቻችንን ትእዛዝ ተላልፈዋልና በዚህ በተቀደሰው ተራራ ላይ እንዳይተዋችሁ በእግዚአብሔር ኃይል አውቃለሁ።

6 ልጆቼ ሆይ፥ እግዚአብሔር ወደ ሌላ አገር ይወስዳችኋል፤ ይህን ገነትና ይህን የተቀደሰ ተራራ ዳግመኛ በዓይኖቻችሁ ለማየት አትመለሱም።

7 "ስለዚህ ልጆቼ ሆይ፥ ልባችሁን በራሳችሁ ላይ አድርጉ፥ ከእናንተም ጋር ያለውን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብቁ፤ ከዚህም ከተቀደሰው ተራራ ወደማታውቁት ወደ ሌላ አገር በሄዳችሁ ጊዜ ሥጋውን ውሰዱ። ከአባታችን ከአዳም ጋር እነዚህ ሦስት የከበሩ ሥጦታዎችና መባዎች ማለትም ወርቅና ዕጣን ከርቤም የአባታችን የአዳም ሥጋ ባኖረበት ስፍራ ይሁን።

8 ልጆቼ ሆይ፥ ከእናንተ የሚቀረው የእግዚአብሔር ቃል ይመጣል፤ ከዚህም ምድር በወጣ ጊዜ የአባታችንን የአዳምን ሥጋ ከእርሱ ጋር ይወስዳል፥ በመካከልም ያኖረዋል መዳን የሚሠራበት ስፍራ ከምድር ነው"

9 ኖኅም። የሚቀረው ከእኛ ማን ነው? አለው።

10 ያሬድም መልሶ፡ — የምትተወው አንተ ነህ፤ የአባታችንን የአዳምን ሥጋ ከዋሻው ወስደህ ከአንተ ጋር በመርከብ ውስጥ ታኖረዋለህ የጥፋት ውሃም በመጣ ጊዜ።

11 ከወገብህ የሚወጣው ልጅህ ሴም እርሱ የአባታችንን የአዳምን ሥጋ መዳን በመጣበት በምድር መካከል ያኖራል።

12 ያሬድም ወደ ልጁ ሄኖክ ዞር ብሎ እንዲህ አለው፡ — አንተ ልጄ ሆይ በዚህ ዋሻ ውስጥ ተቀመጥ በህይወትህ ዘመን ሁሉ በአባታችን በአዳም ሥጋ ፊት ተግተህ አገልግል፤ ሕዝብህንም በጽድቅና በንጽህና ጠብቅ። ."

፲፫ እናም ያሬድ ከእንግዲህ አልተናገረም። እጆቹ ተፈቱ፣ ዓይኖቹ ተጨፈኑ፣ እንደ አባቶቹም ወደ ዕረፍት ገባ። ሞቱ በኖኅ በሦስት መቶ ስድሳኛው ዓመት እና በሕይወቱ በዘጠኝ መቶ ሰማንያ ዘጠነኛው ዓመት ሆነ። በታክሳስ አስራ ሁለተኛው አርብ ላይ።

፲፬ ነገር ግን ያሬድ ሲሞት፣ በዘመኑ ስለወደቁት በሴት ልጆች በታላቅ ሀዘኑ የተነሳ እንባ በፊቱ ፈሰሰ።

15 ሄኖክ፣ ማቱሳላ፣ ላሜሕና ኖኅ፣ አራቱም ስለ እርሱ አለቀሱ። በጥንቃቄ ከሸፈው በኋላ በዋሻ ውስጥ አኖረው። ከዚያም ተነሥተው አርባ ቀን አለቀሱለት።

፲፮ እናም እነዚህ የልቅሶ ቀናት በተፈጸመ ጊዜ፣ ሄኖክ፣ ማቱሳላ፣ ላሜህ እና ኖህ አባታቸው ከእነርሱ ስለተለየ በልባቸው አዝነው ቀሩ፣ እናም ከዚያ ወዲያ አላዩትም።

ምዕራፍ 22

፩ ነገር ግን ሄኖክ የአባቱን ያሬድን ትእዛዝ ጠበቀ፣ እናም በዋሻው ውስጥ ማገልገሉን ቀጠለ።

2 ብዙ ተአምራት የተደረገለት ይህ ሄኖክ ነው፥ ደግሞም የከበረ መጽሐፍን የጻፈ፥ ነገር ግን እነዚያ ድንቅ ነገሮች በዚህ ቦታ ላይነገሩ ይችላሉ።

3፤ ከዚያም፡ በኋላ፡ የሴቶች፡ ልጆች፡ ልጆቻቸውና፡ ሚስቶቻቸው፡ ተሳሳቱ፡ ወደቁ። ሄኖክ፣ ማቱሳላ፣ ላሜህ እና ኖህ ባዩዋቸው ጊዜ፣ ልባቸው በጥርጣሬ መውደቅ በማመን ተሞልቶ ተቸገረ። እነርሱንም አለቀሱ፥ ያድናቸውም ዘንድ ከክፉም ትውልድ ያወጣቸው ዘንድ ከእግዚአብሔር ምሕረትን ፈለጉ።

4 ሄኖክም በጌታ ፊት በአገልግሎቱ ሦስት መቶ ሰማንያ አምስት ዓመት ቀጠለ፤ ከዚያም በኋላ በእግዚአብሔር ቸርነት እግዚአብሔር ከምድር ሊያወጣው እንዳሰበ አወቀ።

5 ከዚያም ለልጁ እንዲህ አለው፡ — ልጄ ሆይ፣ እግዚአብሔር በምድር ላይ የጥፋት ውኃ ሊያመጣና ፍጥረታችንን ሊያጠፋ እንደሚፈልግ አውቃለሁ።

6 እናንተም በዚህ ተራራ ላይ በዚህ ተራራ ላይ የምትኖሩ ገዢዎች ናችሁ፤ በዚህ በተቀደሰ ተራራ ላይ ልጆችን ትወልዱ ዘንድ ማንም እንደማይቀርላችሁ አውቃለሁና፥ ከእናንተም ማንም በሕዝቡ ልጆች ላይ አይገዛም፥ እንዲሁም ማንም አይገዛም። በዚህ ተራራ ላይ ታላቅ ሕዝብ ከአንተ ተወውአለ።

፯ ሄኖክም ደግሞ እንዲህ አላቸው፡ — ለነፍሳችሁ ጠብቁ፡ እግዚአብሔርን በመፍራታችሁና በአምልኮታችሁ ያዙ፡ በቅንነትም አምልኩት፡ በጽድቅም በንጽሕናም በፍርድም በንስሐም ደግሞ አምልኩት። ንጽህና"

፰ ሄኖክም ትእዛዙን በፈጸመ ጊዜ እግዚአብሔር ከዚያ ተራራ ወደ ሕይወት ምድር ወደ ጻድቃንና ወደ ተመረጡት መኖሪያ፣ የደስታ ገነት ማደሪያ፣ እስከ ሰማይ በሚደርስ ብርሃን ወሰደው። ከዚህ ዓለም

ብርሃን ውጭ የሆነ ብርሃን; ዓለምን ሁሉ
የሞላው ነገር ግን ስፍራ የማይይዘው
የእግዚአብሔር ብርሃን ነውና ።
፱ ስለዚህ፣ ሄኖክ በእግዚአብሔር ብርሃን
ውስጥ ስለነበር፣ ራሱን ከሞት ርቆ አገኘው።
እግዚአብሔር እስኪሞት ድረስ ።
10 ከሦስቱ ከማቱሳላ፣ ከላሜህ እና ከኖህ
በቀር ከአባቶቻችን ወይም ከልጆቻቸው አንድ
ስንኳ አልቀረም። የቀሩትም ሁሉ ከተራራው
ወርደው ከቃየል ልጆች ጋር በኃጢአት ወደቁ ።
ያን ተራራ ተከልክለዋል፤ በእርሱም ላይ
ከሦስቱ ሰዎች በቀር አንድም አልቀረም።